

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBC)

SỐ 190

16 TRANG 20 TI

TUẦN LỄ TỪ 18-23

ĐẾN 25-11-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bép : MINH VŨ — Địa chỉ liên lạc : 54 VŨ TÁNH — ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C74++

MỠI LẦN CÁCH MẠNG MỘT LẦN ĐÓI

Sữa, sắt, xi-măng tăng giá mỹ phẩm, xe hơi, tivi, tủ lạnh v.v... hạ giá đó là những nét đặc biệt của cái gọi là "cách mạng kinh tế" được chính phủ công bố ngày 15-11-1971.

Con nít cũng biết rằng sữa là nhu yếu phẩm, nhưng sữa đặc có đường tăng gần 100%, đang từ 40đ một hộp, lên hơn 80đ một hộp.

Con nít cũng biết rằng mỹ phẩm, tivi v.v... là xa xỉ phẩm. Các thứ này, theo nhà nước, xuống giá từ 20 đến 40%.

Trong khi đó, gạo đã tăng ít nhất là 1.000đ một tạ. Đối

với con nhà nghèo, gạo là nhu yếu phẩm, dĩ nhiên. Còn đối với quý vị giàu sang, chuyên môn ăn cơm Tây, thì gạo là xa xỉ phẩm.

Trong khuôn khổ cái gọi là cách mạng kinh tế, nhà nước còn bắt chấp luật hối đoái song hành ngày 3-10 năm 1970, đưa ra tới 3 hối xuất. Dân VN đi du lịch, trước đây đổi 275đ VN ăn một đôn, bây giờ phải đổi 410đ VN mới được một đôn. Tư bản ngoại quốc đem tiền tới VN đầu tư, trước đây mỗi đôn đổi được có 275đ VN, bây giờ cũng đổi được tới 410đ. Nên nhớ, trước

ngày nhà nước làm cách mạng kinh tế, giá chợ đen mỗi đôn chỉ cỡ 360đ VN. Thế là, nhờ công làm cách mạng của các nhà cai trị Việt Nam, tư bản ngoại quốc đã vớ bộn của.

Sữa dành cho con nít trước đây được nhập cảng với hối xuất 275đ, bây giờ cũng lên 400đ. Những gì trước đây được nhập cảng theo hối xuất 118đ, bây giờ phải theo hối xuất 275đ. Hối xuất 118đ chỉ còn áp dụng để chuyển ngân cho du học sinh, và cho các ông lớn như Tổng Bộ Trưởng, Tướng Lãnh, Dân Biểu Nghị

sĩ xuất ngoại. Sinh viên du học tự túc hầu hết là con nhà giàu. Tóm lại, hối xuất 118đ chỉ còn dùng cho nhà giàu và các ông lớn bà lớn. Còn nhà nghèo, dù gạo hay sữa, cũng phải theo hối xuất lớn.

Đó là một vài nét chính của cuộc cách mạng kinh tế.

Quan nhân công chức cũng được tăng lương. Nhưng số tiền phải đổi phở với vật giá cao gấp bội số tiền lãnh thêm. Còn công nhân và tư chức thì sao đây: Hãy chịu khổ "thất lưng buộc bụng" thế nào cũng được tiếng khen!

C.O.

LẠI BIỆN PHÁP MỚI

Cả nước đã được nghe bản thông điệp của TT Nguyễn Văn Thiệu đọc trước lưỡng viện QH ngày 15-11 vừa qua. Bản thông điệp này được coi như kim chỉ nam, như đường lối mới của nhà nước về kinh tế tài chính, mở đầu cho kỷ nguyên pháp nhiệm 2 của chế độ Đệ nhị Cộng hòa.

Trong thông điệp, TT Thiệu đã đưa ra một số những biện pháp kinh tế tài chính nhằm xây dựng thịnh vượng chung cho xứ sở. Các biện pháp này nhằm vào phát triển nông nghiệp, kỹ nghệ hóa, thiết lập một nền kinh tế hỗn hợp trong tinh thần tự do kinh doanh. Ngoài ra, Tổng thống cũng loan báo sẽ dành một ngân khoản 9 tỷ bạc để tăng cường cho một số đơn vị cơ hữu của QLVNCH.

Nói về thuế khóa, TT Thiệu cho biết sẽ tăng cường nhân viên số thuế thêm 150070 tức khoảng 3.000 người. Biện pháp gia tăng các hoạt động thuế vụ nhằm cung ứng tối thiểu 50070 nhu cầu ngân sách Quốc gia với thuế nội địa vào năm 1975.

Như vậy là sau bao lâu chờ đợi, mọi người đã được thấy những biện pháp kinh tế mới của nhà nước. Trên lý thuyết, những biện pháp mới của TT Thiệu rất hay, rất hấp dẫn. Trong tương lai, Annamta sẽ được hưởng một nền thịnh vượng và có một địa vị «tiên bộ nhất Đông Nam Á»!

Thế nhưng, đó chỉ là chuyện tương lai và tương lai thì bao giờ cũng đẹp. Những chuyện lớn lao như kỹ nghệ hóa xứ sở, phát triển nông nghiệp, tự do kinh doanh tuy cần thiết nhưng lại không ăn nhằm gì với hoàn cảnh kinh tế đen thui hiện tại. Trong cả thông điệp, dường như không một lần nào Tổng thống đề cập tới những nhu cầu cấp bách của tình thế: việc quốc hội Mỹ quyết định cúp mất 549 triệu đơn vị tiền trợ, việc ngân sách quốc gia năm 72 thâm thủng hàng trăm tỷ bạc, nguy cơ lạm phát đồng bạc VN...

Mọi người không biết nhà nước sẽ làm cách gì để tài trợ cho việc thực hiện những biện pháp mới, nhất là với việc tăng lương cho hàng triệu quân lính, cảnh sát và các viên chức hành chính? Có lẽ nguồn lợi tức quốc gia duy nhất là lại đánh thuế lên đầu dân. Nhưng dân thì đã nghèo quá rồi, lấy gì mà đóng thuế cho nhà nước nữa!

Một nguy cơ gần gũi nhất đang đe dọa dân chúng là sự phá giá của đồng bạc VN. Ngay sau khi TT đọc thông điệp, các «nhân tài» kinh tế tài chính xứ này như Tổng Ngọc, Tổng Trùng, Thống đốc Ngân hàng QG đã lên Tivi giải thích với quốc dân biện pháp kinh tế tài mới, theo đó, điểm đặc biệt nhất là tất cả hàng hóa nhập cảng trước đây với hối suất 118 hoặc 275 đồng một mỹ kim đều tăng lên 400 đồng 1 mỹ kim. Trong khi đó, trên thị trường hối suất tự do có tin đã lên từ 700 đến 800 đồng 1 mỹ kim.

Từ xưa tới nay, cứ mỗi lần có những biến cố mới hoặc gặp những khó khăn bất ngờ, là lại một lần nhà nước hạ giá đồng bạc An nam và thân tặng dân chúng những món ăn khó nhá như song hành, kiêu ước, phân xuất ra quần, kinh tài 7 món...Bây giờ với biện pháp mới, nhà nước lại thân tặng dân chúng thêm 3.000 nhân viên số thuế và đồng bạc An nam thì có hẳn hạnh được so sánh với tiền Lèo!

Theo bọn C.O, tất cả những biện pháp hay ho nói trên sẽ chỉ đạt được kết quả khi nào nhà nước thực hiện được một chính sách khắc khổ toàn diện song song với một cuộc cách mạng xã hội thực sự. Nếu không tất cả sẽ chỉ là những giáo điều, những sáo ngữ mà thôi. Và mọi khắc khổ, thiệt thòi lại đổ lên đầu bọn dân nghèo.

KHÔNG THÍCH KHẮC KHỔ

Số trước, ở mục «Tin Độc», Con Ong có đăng 1 tin giả tưởng như sau:

« Nhà nước đang chuẩn bị « kế hoạch khắc khổ thật lực » để đối phó với hiểm họa Mèo nó cúp viện trợ ngang xương hiện tại.

« Theo kế hoạch trên, để tiết kiệm gạo, nhà nước sẽ ra lệnh cho dân chúng chỉ được ăn cơm mỗi ngày 1 bữa chính mà thôi. Nếu đói, có thể ăn thêm cơm tay cầm hoặc ăn cháo. Đây là biện pháp mà nước bạn Đại Hàn cũng đang áp dụng để khỏi tốn gạo, có điều Đại Hàn còn thua ta ở điểm mỗi tuần mới nhin 1 bữa cơm.

« Ngoài ra, để hà tiện vải, theo lệnh nhà nước, tất cả liền bà, con gái, từ trẻ tới già, chỉ được mặc mi ni díp để đi làm hoặc đi chơi, tuyệt đối cấm mặc quần chùng áo dài. Còn liền ông thì chỉ mặc quần soọc và áo thun, vừa đỡ tốn vải lại vừa khoẻ mạnh.

Về phương tiện di chuyển, để đỡ tốn xăng, nhà nước sẽ thành lập một công ty chuyên chở công cộng bằng xe thồ mợ và bắt buộc dân chúng phải sử dụng. Những xe này được ông Reagan đóng đùm theo đúng mẫu chiếc xe mà ông được TT Thiệu tặng mới rồi. Công dân nào muốn dùng xe hai bánh cũng được nhưng phải là xe đạp, còn xe gắn máy như Honda, Suzuki, Vespa, Lambretta, thì bắt buộc phải chở 3 người mới được di chuyển. Cảnh sát sẽ được lệnh phạt thật nặng những kẻ chạy xe một mình.

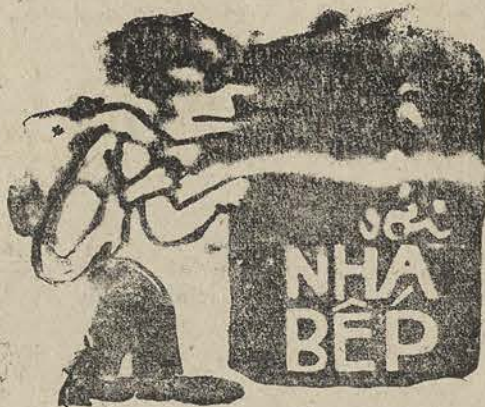
« Mặt khác, nhà nước sẽ còn khuyến khích dân chúng nên ăn chay để có thể tiết kiệm được một số lớn gà, vịt, heo, bò để xuất cảng. Sự ăn chay như vậy, theo nhà nước, sẽ giúp cho lòng người thanh tịnh, hiền lành, không nghĩ tới chuyện đổi lập mí nhà nước, nhà bếp gì nữa!

« Tuy nhiên, kế hoạch khắc khổ nói trên chỉ cần áp dụng đối với dân chúng mà thôi. Còn nhà nước, vì thể diện quốc gia, sẽ vươn tự do ăn uống đầy đủ, sử dụng công xa thả cửa và ăn mặc cho thật hách. Điều này còn để nói lên một sự phân biệt cần thiết: giai cấp quý tộc nhà nước và giai cấp bản cũng thứ dân ».

Tin trên mặc dù chỉ ghi những điều giả tưởng, nằm trong mục «Tin Độc» nhưng lại được «nhà bếp» tưởng là chuyện có thật nên đã kiểm duyệt bết mắt một đoạn nói về biện pháp ăn cơm mỗi ngày một bữa để tiết kiệm gạo. Thành ra, đoạn này bị đục trắng xóa trong khi các đoạn khác vẫn được giữ nguyên.

Như vậy có nghĩa là kế hoạch khắc khổ giả tưởng của Con Ong có thể là chuyện có thực, nhưng nhà bếp vì có lòng tốt nên không muốn bắt mọi người ăn cơm một bữa, dù ăn như thế sẽ có thể tiết kiệm được khá nhiều gạo. Nhà bếp muốn cho ta cứ ăn cơm hai bữa như thường lệ. Còn các biện pháp của kế hoạch khắc khổ như mọi người phải mặc mi ni díp, quần soọc, áo thun, đi xe thồ mợ v.v. đều được thi hành.

Còn một nhận xét nữa là trong khi đoạn nói về việc ăn cơm ngày một bữa bị đục bỏ thì đoạn cuối của bản tin lại không bị đục. Như vậy tức là nhà nước đã đồng ý với C.O rằng kế hoạch khắc khổ nói trên chỉ cần áp dụng triệt để cho dân chúng mà thôi, còn nhà nước, vì thể diện quốc gia, không cần phải khắc khổ. Ngoài ra, nhà nước cũng gián tiếp xác nhận theo nội dung bản tin về 2 giai cấp cách biệt nhau: giai cấp quý tộc nhà nước và giai cấp bản cũng thứ dân vậy!

● THẮNG HỦI

...NGHĨ GÌ VỀ TỤ CHÀ BỌN CHỆT

Đất nước xứ Giao chỉ trải qua hơn 4 vạn niên vẫn hiển, người Giao chỉ có thể tự hào ngẩng đầu lên kêu hách với hình ảnh lịch sử oai hùng như Quang Trung Nguyễn Huệ, Trần Hưng Đạo, Nguyễn Thái Học và còn rất nhiều nữa vân vân như sau này kể ra không xiết. Hiện tại chúng ta đang ở vào thời đại thập bán niên của thế kỷ 20, người dân Mít vẫn phải thắt lưng buộc bụng, xác chết vẫn tiếp tục nằm rải rác trên hình chữ S. Khấp quẻ hương mùi tử khí xông lên nồng nặc theo chu kỳ thời gian ngày một gia tăng, cũng chỉ vì cái truyền thống lý tưởng bảo vệ giang sơn độc lập tự do, hạnh phúc ấm no.

Nhưng thử hỏi, sự hy sinh ấy ngoài tác dụng giữ vững mảnh đất thân yêu này tồn tại bằng máu xương người Việt, bằng sự đóng góp phần nào của ông bạn «số khanh» lòng lá cũng với đàn em của hắn là các chú Củ Sâm, Mãng Xà Vương, Mọi Phi, Ưc kiết lý v.v. đến nay ta hãy nhìn vào số đoạn trường tức danh sách những chiến sĩ sang bên kia thế giới tài ba, để tính trên đầu ngón tay xem đã có bao nhiêu xác chết là người Việt gốc con cháu Mao sạch lòng, bao nhiêu người Việt gốc Chà cari cay. Xin thưa ngay cùng quý độc giả thân mến CO rằng:

Chỉ có đứ mẹ nào phải hy sinh trong trận chiến này hết ráo. Vì bản chất của chúng vốn là dân tha phương cầu thực, cúi đầu khuất phục người Annamta, nhờ cái lưng mềm như bún, lại thông thạo những đường grom vô cùng bén nhạy là mượn đỡ sức mạnh Đức Thánh Trần đánh vào lòng sùng kính mến mộ của các đảng chần dất dân ta, cho nên một đôi khi chúng có mặc đồ lính, nhưng chẳng bao giờ biết đôi mũ sắt đeo ba lô trên hành trình gian khổ, cũng như chẳng hiểu mọt tê gì về súng ống đạn dược mà chỉ biết bám vào hậu phương, để hưởng thú an nhàn, để tiếp tục gian dối lừa bịp dân Mít, từ cái bóng đèn đến chai dầu nóng, từ gói thuốc hút, đến gạo, đường, sữa, nhất nhất hề thừa nước đục là chúng thả câu, làm giàu trên sự đau khổ của dân mình.

Ngặt nói, người Giao chỉ mặc dù biết mình bị móc túi trắng trợn, nhưng chỉ ngao ngán thờ dài 1 phút rồi lại tha thứ, nhà nước thì bận quá nhiều việc đại sự, nên chẳng buồn nghĩ đến xảo thuật đầy tội ác của bọn chà, bọn chệt, cũng không thêm phát động chiến dịch «vệ binh đen» kiểu Mao xí xái để gọi là ngổ tã li quét sạch lũ ngòm đó. Vì thế chúng chớp được chỗ yếu, nắm ngay nhược điểm, cứ tình bơ lợi dụng tranh tối tranh sáng đục khoét rừ nát nền kinh tế xứ sở Annamta.

Từ ở chỗ này gần đây bọn chệt «tàu phũ» bắt chớn lên râu, đóng vai chủ nhân ông rất hách, coi người Giao chỉ chẳng ra cái thống chế mẹ gì cả. Đến hình là Hăng chế tạo sơn dầu Huệ Phát, xưởng máy ở Gò Vấp Gia Định đã bắt ép trên 100 công nhân làm việc tại đây mà đa số là vợ lính nghèo đồng con và chị em miền quê chất phác, phải phục vụ 10 giờ một ngày với số lương dưới mức chính phủ ấn định.

Nếu ai có chót đại hồi tiền giờ phụ trội thì y như rằng bị tên Trương Xương (em ruột của chú) là Tiểu Ngọc Hồ cho bược sòm. Gần đây anh chị em công nhân định thành lập Nghiệp đoàn để bầu Đại diện công nhân tranh đấu đòi quyền lợi, thì được chú ba này cho biết: «cái lầy Nghệp loạn pải có pép của chủ nhân mới được á, ai cãi lời chủ mà lập nghệp loạn là bất hợp pháp sẽ bị truy tố ra Tòa 1 và cái lầy di trình 0. Cò bắt đem về bốp về tội phá rối ts v.v...thành thử số công nhân kia nghe nói vậy phần sợ bị đười, phần không rành luật lệ lao động, nên báo nhau tốp đi cái mông lập NE, để sống cho qua ngày qua tháng. Cứ tình trạng này rồi đây, sẽ không biết bao nhiêu chú ba cỡ Tiểu ngọc Hồ nữa thì đưa chèn ép công nhân người Việt như rừ nhưng đã mấy ai chống đối lại hành động bóc lột của chúng?

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠC

Cứ theo như luật giang hồ, lẽ ra tuần này thành phần dự Đố Chơi phải được xếp xếp lại. Nhưng một phần vì tiền bạc lời thối, phần thì vì nhiều cao thủ còn đang mê neho không nhẽo, nên 4 toán cũ phải miễn cưỡng ngồi lại so tài thêm một phùa nữa... Cuộc đấu do đó chán hơn cơm nếp nát, nhưng khán giả cũng đành chịu, có dăm ho he phần dỗi, vì sợ bị bắt bớ bắt ghê thấy bà!

VÌ SAO GIÁO SƯ LÃNH ĐỦ?

HỎI: Tuần rồi, có chuyện khủng khiếp nhất là lãnh tụ Cấp tiến giáo sư Bông tịch vì bị quân khốn nạn liệng chất nổ. Quý vị thử đoán xem nguyên do nào gây cho Cố giáo sư nhà ta lãnh đủ một cách thảm thương vậy?

TOÁN CUỘI: Chẳng qua chỉ tại cố Giáo sư là một lãnh tụ quốc gia chân chính nên bọn quốc gia giả hiệu chịu không nổi, chúng phải mời giáo sư đi chỗ khác chơi, chứ gì?

TOÁN CÒ MỒI: Nói đúng ra là tại ông Giáo sư chậm mồm chậm miệng quá! Trong khi những tin đồn tung v t được tung ra, là ông đang tính vẽ cái ghế Thừa tướng, đáng lẽ ông phải thanh minh thanh nga gấp gấp mới phải. Đằng này ông cứ tính bơ làm cho người ta tưởng ông nghèo mà ham, người ta phải tính chớ!

TOÁN ZIPPO: Chỉ có bè lũ giặc Cờ Đỏ mới có cái trò khủng bố ám hại đó, chứ giữa người Quốc Ra mi nhau, làm gì có đũa nào khốn nạn quá cỡ thợ mộc đũa nõi cho nhau về quê chỉ vì 1 chiếc ghế ba chân?

TOÁN RÉT: Tụi này rành cái vụ đó quá xá, biết rõ đũa nào «chơi» cố giáo sư, nhưng thôi chả

dám nói ra đâu. Ông ấy có ghé đờ co đàng trước đàng sau mà còn ngum củ ti, hưởng hồ tụi này, đâu phải là hạng da voi mà không biết sợ lát tích?

BAN GIÁM KHẢO: Toán Zippo trả lời đúng sách nhất, không thể nào bói nhằm được: 5 điểm! Lại phạt Toán Rét 5 điểm về cái tội ồm ồm, úp úp mở mở làm cho khán giả hoang mang.

NHÀ HÁT SẼ ĐẸP HAY XẤU HƠN?

HỎI: Nhà Hát vừa mới ô kê cho trọn bộ 159 sử rân biểu, gồm cả «trieu bản», được nhào vô kiểm chút cháo: Vay chứ bộ mặt Nhà Hát lần này sẽ đẹp hay xấu hơn kỳ trước?

TOÁN CUỘI: Đẹp thế chớ nào được? Mấy thằng ăn cắp, cạo sừa giấy tờ, trốn lính, cờ gian bạc lận mà cũng được lọt vô, thì làm sao tránh khỏi bị thiên hạ chửi cho là cá mè một lứa?

TOÁN CÒ MỒI: Không biết ơn trên nghĩ sao mà lại lừa tất cả vô như vậy, hại quá!

Lẽ ra phải thí một vài con chốt mới đúng sách, Hay là vì lúc này tiền bạc mất giá, khó kiếm «đô nạc»!

TOÁN ZIPPO: Bất cứ việc gì cứ đúng luật là được tất cả 159 người không có tội tình gì thì phải cho người ta «đờ» chớ! Đẹp hay xấu mà ăn nhằm gì?

TOÁN RÉT: Rất tán thành ý kiến của toán Zippo. Và lại đặng nào thì Nhà hát cũng đã «thơm» sẵn rồi. Có «thơm», thêm chút nữa cũng chả sao mà!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Zippo càng lúc càng tỏ ra vững lập trường: 4 điểm nữa! Toán Rét có công ăn có được 1 điểm!

DÂN ANNAMTA SẼ SƯỚNG HAY KHỔ?

HỎI: Những người anh em lông lá sắp rút đi nhiều nhiều rồi. Phen này dân annamta sẽ sướng hay là khổ?

TOÁN CUỘI: Sướng chứ! Bin đình rồi đây sẽ cho mươn rẻ rẻ. Mà rẻ nhất sẽ là cái món «lá đạ»

Chả tin thì cứ thử chờ những chỉ số do Viện thống kê công bố sẽ rõ.

TOÁN CÒ MỒI: Thôi xin các cha đi. Phen này thì cứ gọi là Ba Cà Đọi đến tiếng cả lũ. Không chừng có ngày lại phải làm kiến nghị yêu cầu các người anh em trở lại ấy chứ lị!

TOÁN ZIPPO: Khổ thì cũng chẳng khổ gì. Có điều từ nay bắt ép phe hơi khó đấy. Mặt ít ruồi nhiều, không khéo là lại tổ nhau tùm lum.

TOÁN RÉT: Đồng ý Với Toán Cò Mồi là dối nhãn rắng đến nơi rồi. Nhưng mà có nói cũng chỉ nên nói khê thôi, kẻo Tây nó cười cho!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Cuội rất lạc quan sáng suốt: 5 điểm. Toán Zippo bị phạt 2 điểm vì cứ mãi lo chuyện cá nhân, không chịu trả lời vào câu hỏi.

SỪ TÔNG LÌ SẼ NGỒI HAY DE?

HỎI: Trước sau gì nội các cũng sẽ cải tổ. dù ít dù nhiều. Nhưng đó biết kỳ này sừ Tông Lì sẽ còn ngồi lì hay sẽ được ô rờ de?

TOÁN CUỘI: De gấp. Cái bộ mặt lì lợm ấy mà còn ngồi thì chính phủ khó mà khá nổi. Và lại tấn tuồng kiếm ước đã hạ màn, phải để kếp khác ra diễn tuồng mới chứ!

TOÁN CÒ MỒI: Đúng vậy đấy. Sừ tông Lì mất cảm tình với dân quá xá, không cho de là còn mặt với búa rìu dư luận.

TOÁN ZIPPO: Sao lại phải cho «de» nhỉ. Để gì kiếm được 1 người phớt tình Áng Lê trong khi lột đến cái khổ của mấy anh dân ngụ khu đen nhỉ?

TOÁN RÉT: Ấy chừ, đừng có mà cho sừ Tông Lì «de». Sừ khác trời lại gặp 10 Tông Lì nữa là bỏ bố cả nước. Có dối kém vát và thì chịu đựng với sừ Tông Lì cũng quen rồi. Sừ khác lên sợ sống không nổi quá!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Rét rết đúng điển tích lắm: 5 điểm!

ĐIÀ NGỤC MÔN

TIÊN SƯ MÁY ANH «TÂY CON», HỒN MÃI!

Đọc mấy chữ trên này, mong «André» và đồng loại đừng buồn, vì «André» và Cty chỉ là những «con Tây», đã trở về với «Mẹ Việt Nam... lai» từ năm 1954, để thăng quan tiến chức, và để thay đổi «cân cước chánh trị» thành... «con Mỹ». Cho nên «André» và Cty, luôn luôn nháy nhót đường danh lợi, để chiếm chỗ ngồi cao, bất cứ triều đình nào, từ Bảo Đại, đến Tổng tông Diệm rồi bây giờ đến trào Tông tông Thiệu, cũng vẫn cứ thấy «André» và Cty» chồm hồm ở những ghế cao, lăm tiền, nhiều danh vọng.

Con Ong chừ đây là chừi mấy thằng «tây con», m ở hội tề ở mấy cái trường Tây, và chạy cờ chung quanh cái Tòa Lãnh sự Tây, chạy mấy cái «áp phe» có đồng phát long ủng hộ. Tỷ như «áp phe» Bảo Đại, hoặc Bảo Long với mấy chú «Tây da vàng, mũi tẹt» mồm dầy mắt tòm, mà hể mở cái lỗ miệng ra, là dài lưỡi ra mà chề bai anuam mít, quên rằng ông cha «Gô Loa» nhà chúng có đôi méo mặt, rách như cái mền mới phải mò sang xứ Việt Nam này kiếm chác, dưới cái nhãn hiệu «khai hoạc» cho cái dân tộc văn minh tổ sư nhà nó ở đây.

C.O có hai thằng bạn ngu hơn chớ: Một thằng làm cái việc vạch mồm, lụi mông kiếm cơm, tục gọi là nghề «Bác sĩ». Một thằng làm chủ 1 hãng «dệt», chuyên «dệt» ra tiền mặt, nhiều hơn là áo len với đồ ni. Cả hai thằng có mấy thằng con, học thì lười nhưng lại cứ thích «đánh đu với tinh», đòi học «trường Tây». Thế là cả hai thằng cha... chạy trượt mồ hôi trán, dãn mồ hôi... mồm, mà con vẫn không vào nổi, tuy rằng có những đứa trẻ khác «hỏi» hơn, vẫn vào dễ như chơi. Một thằng mất roo ngàn tiêu tan... chừi gió, bị

một con «Cá tháng Tư» (poisson d'Avril) nó đớp, sau hai bữa ăn, một «Đồng khánh», một ở Amiral. Đau hơn hoạc. Một thằng, phải đi «lên trên» cái trường Ba Tàu Lai, có cái tên mỹ miều là Nhân từ với «Bác Ái». Con cái của hai thằng bạn ngu này của Con Ong học được một năm, nó chém đủ mọi thứ tiền, hết năm nó... mời ra cửa, với lý do đủ thứ bịnh hoạc. Thế là lại có cái màn «thông cảm» dưới «sự bảo trợ» của Đức Thánh Trần». Rồi lại tiếp tục học. Rồi sau một năm lại có cái màn... mời ra cửa. Rồi lại có cái màn... «Thông cảm theo nghĩa Đức Thánh Trần», rồi lại vào học. Cứ thế, đã 4 thu đi thu lại. Năm nay, thì Tú tài Tây: Vô chưởi năm trong tay. Với tỷ lệ khoảng 100/0 thí sinh của cái trường phải giố ấy đậu. Và năm nay cái thằng Tây vợ Ba Tàu ấy lại khai thác 1 màn mới mẻ khác: Học sinh chương trình Pháp dưới tay «đạo phủ» của nó, chém đất gấp đôi học phí Marie Curie, mà nó lại khuyên con người ta... «thi Tú Tài Việt để chắc đậu hơn». Để Mẹo nó, thật là điểm không chịu nổi.

Ấy là chưa kể mấy thằng «ôn con» giáo viên tiểu học bên Pháp, sang đây tự «phong» là «Giáo Sư», hỏn một cách lạ lùng. Nó vẫn coi mình như là «thuộc địa» của cha ông nhà nó. Một câu «les annamites...» cái này, hai câu «les Vietnamiens...» cái nọ. Để Mẹo nó, một lũ rách nát, sang đây với hai cái quần, ba cái sơ mi ruối, một năm sau, xoay sở nào là tiền ăn đứt để cho nhập học, nào là tiền «cours particuliers» (cái màn bắt học trò học thêm cái kiểu thằng Duhamel hay Michel, chém 6 ngàn một đũa học trò Một Giờ Học Thêm! Một năm sau nào là «chaîne stéréo», nào là xe hơi 404, âm ỹ. Mồm ăn đủ mọi thứ nước mắm, vẫn cứ dai ra mà si và dân Việt.

Cái cơ quan văn hóa của Tòa Tổng lãnh sự Pháp cũng là một nơi đáng lý ra chánh phủ Giao chỉ nhà ta cũng nên để ý đến chút ít. Tại sao lại có một tên sĩ quan tinh báo ở An-gê-ri trước kia, được cử sang đây làm «trưởng phòng tài chánh» của cái «phái bộ Văn hóa Pháp» này. Dưới quyền điều khiển của tên Đại Ủy này, có cả một hệ thống mấy chú tinh báo Pháp đã từng hoạt động ở Miền Nam này sau khi đã hoạt động ở thượng du Bắc Việt trước kia? Và có thư ký đánh

máy làm bí thư cho hẳn ta lại là vợ của một trung tá làm việc ở Bộ Tổng Tham mưu, hình như ở cái... cơ quan viện trợ quân sự, thì phải. Đó là chưa kể đến một hai tên khác, mới vào quốc tịch Pháp vài năm nay, nghĩa là sau khi giữa Việt và Pháp đã có thỏa ước rõ ràng về việc này (thi năm 1958). Ly kỳ và bí ẩn làm sao, thưa quý quan lớn của triều đình? Hèn chi mà «nhà nước» ta chưa đánh... cái rằm, thiên hạ nó đã biết hết. Chẳng lẽ vì mặc cảm «Con Tây» với nhau cả, nên các quan lớn nhà ta làm lơ đi những cái chuyện tây đình như vậy. Ngụy hiềm nhất là còn việc để cho ngoại nhân thao túng con em chúng ta đến tận tư tưởng, tinh thần và tâm hồn chúng. Độc lập ít ra cũng cả khoảng 20 năm rồi mà vẫn chẳng có một ngành giáo dục cho ra hồn, của nhà thì vá vúi, còn thì một phần phó mặc cho ngoại nhân, để rồi vẫn... Cứt Tây Thơm, Cứt Mỹ Thơm. Cứ cái lẽ làm việc và cái tinh thần BB (bê bối, bồi bộp, bịp bợm, bắt bớ!) thì còn lâu mới khá được.

Con Ong thẳng thắn đề lời kêu gọi những quan lớn đang lo việc triều đình nhất là những quan ngoại giao, quan giáo dục, quan quốc phòng, nhia vào những sự việc này mà có những «biện pháp thích nghi» cho mấy thằng Mít chúng tôi nhờ. Con Ong cũng hỏi thẳng Tổng lãnh sự Pháp De Folin: «Bộ nước Pháp hết người rồi hay sao, mà gửi sang đất nước chúng tôi những thằng Hủ như vậy?» Hoặc là Pháp còn toan tính cái trò gì nữa mà làm mãi cái trò ma giáo Đờ Bê như vậy?

Hàm Thu Đại học

NHẬN: Ghi danh... nộp đơn thi Lo bài học đầy đủ
— Có hướng dẫn tập và giải đề thi ĐẠI HỌC không bắt buộc sinh viên tới trường.
Xin liên lạc TRUNG TÂM HÀM THU

Đại Chúng
66-B Công Lý, Saigon ĐT 91.134

mọi người dân Annam sẽ được làm chủ 1 chiếc xe hơi

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

vụ ly dị kỳ thú nhất lịch sử Giao Chỉ

● Ông già Bất Lương «lại» bước thêm bước nữa.

Theo tin của ký giả Tăng gõ đánh đi từ chuồng cu nghé trường Hạ bộ cho biết, nếu không có gì thay đổi và trở ngại vào những tích tắc chót, thì lão quái Bất Lương cựu Chủ tịch Viện Nhi đồng đương kim Niên trưởng Hạ Bộ sẽ bắt vít lại mấy con ốc trên giường ngủ, thay lại dra, nệm cho cần tắc và áy này để phát động chiến dịch mang tên «quét dọn nhà cửa» hầu chuẩn bị cho chuyến cưới phi thuyền sang ngang một lần nữa.

Tin trên mô tả rằng, dự án này được xúc tiến mạnh mẽ cất lực sau mùa Xuân năm nay. Theo đó, lão quái Bất Lương sẽ tận dụng mọi phương tiện dù rằng không được ngồi ở chiếc ghế rung chuồng Ca rem của niên khóa này, để sớm hoàn tất thủ tục đưa Di xe đồ Bửu Hiệp ra Tòa xin ly dị dạng cưới một em thuộc loại mít tố nữ thơm phức mùi hoa bưởi về làm người sửa túi nạng bị trong những ngày còn lại trước

khi sang thế giới tà ma hị la ma tát, bằng 4 miếng gỗ do nhà may nổi tiếng Tô Bia may đo và cắt.

Em được Lão quái Bất Lương mang về nung nịu kỳ này nguyên xuất thân là một nàng kiều chuyên bớp cho khách thập phương trong một nhà tắm hơi sang trọng vào bậc nhất ở nước Chợ Lớn. Mỗi tình già trẻ này nở được bắt đầu từ cú tắm hơi hồi cuối năm 69, ngày mà lão quái mang từ nước Đại Hàn về đủ 36 loại sâm và lấy kinh nghiệm sau các trận đánh đấm mí nhiều em kỹ nữ Hàn Cuộc

Vẫn theo tin trên, sở dĩ Lão quái Bất Lương quyết định mượn một hơi 4 ông thầy cãi để đưa Di nó ra Tòa ly dị, vì qua chuỗi ngày sống chung, lão già không tìm thấy ở miếng đất cũ mềm này nặng thêm được gờ ram nào. Trái lại, ngày càng thâm đen, nhàu nát da bụng thì lẩn tẩn như làn sóng biển, khô héo như lá

mùa thu rơi rớt, thành thử lão lấy làm một sự chán nản cuộc tình, chạy theo bóng dáng người yêu bé bỏng, có cái rốn chứa được cả lý Martell «xéch» Ui chao! trên đời này không còn ai hạnh phúc sung sướng hơn Đệ I lão quái Bất Lương.

Độc giả CO hãy chờ xem phiên Tòa lịch sử trên và nhớ đón đọc bản tường trình chi tiết của vụ án này trên CO một ngày không xa.

CHẶT ĐẦU VIXI TRIỂN LÃM Ở NGÃ TƯ QUỐC TẾ

HẬU NGHỄO (TĐ) 18-11: Một trò chơi nặng tính chất chành trị và tâm lý chiến nhưng làm nhức tim nhiều người cũng như có tác dụng gây tăng hòa tam tinh cho các đồng chí Vixi quanh vùng. Đó là ngón ăn chơi chặt thủ cấp VC đem triển lãm ở ngã tư quốc tế ở Mậu nghĩa của ông Thiệu tá Cường quận trưởng quận Củ Chi.

Một tên VC có 17 tuổi đảng và khét tiếng tại vùng Củ Chi đã bị quan quận trưởng chặt thủ cấp rồi đem triển lãm ngay ngã tư quốc tế. Ngoài ngón ăn chơi này, ông còn sáng chế thêm ngón thứ hai không kém phần rợn tóc gáy. Đó là ngón «phát thanh lấy đầu VC» mỗi tuần vài lần. Ngón này được phát thanh vào lúc 23 giờ đêm, mỗi tuần vài lần và chính ông là xướng ngôn viên. Đại khái bản thông cáo có nội dung như sau: «Đêm nay ai phơ được 1 tên VC sẽ được thưởng 2 thước phơ được tên nào báo cáo ngay về quận». Thông cáo này được truyền qua các hệ thống truyền tin tại các bót các xã trong quận và ngay tờ mờ sáng hôm sau là nhào tới những nơi phơ được VC để thưởng tiền mặt. Ngoài ra những đêm nào không phát thanh thì mỗi đầu VC chỉ được 1 xin. Trong tháng 10, lính địa phương làm ăn dữ quá, ông quận phải lên tòa Tỉnh xin 50 ngàn để có đủ tiền thưởng. Hiện nay VC đang tìm cách giết bằng được quan quận trưởng, nhưng ông vẫn tiếp tục ăn chơi kiểu trên.

● Chính sách kinh tài mới biến dân Annamta thành những trưởng giả nhưng túi không có tiền. Mọi người sẽ có đời sống vật chất hào nhoáng phải là cỗ trả nợ suốt đời...

SAIGON.—Với chính sách kinh tài mới của nhà nước, thị trường đang xáo trộn một cách thâm trầm. Trong khi những nhu yếu phẩm như gạo, đường, sữa, thịt, cá đua nhau lên giá thì một số hàng nhập cảng khác lại xuống thang tuần tuột.

Hiện các nhà nhập cảng Tivi, tủ lạnh, vải vóc và nhất là xe hơi đang méo mặt vì tình trạng thâm trên. Xe hơi dù mọi loại hiện ở đọng tại các salon d'auto và xuống giá ngoài sức tưởng tượng nhưng vẫn không có người mua.

Theo bọn C.O được biết với chủ trương cho nhập cảng thả dãn và tự do kinh doanh hiện tại, dân chúng tuy đói ăn nhưng lại có 1 đời sống vật chất khá cao. Trong tương lai, bất cứ người dân nào cũng có thể được làm sở hữu chủ 1 gia đình có đầy đủ tivi, tủ lạnh, xe hơi và đủ thứ máy móc khác. Giá 1 chiếc tivi, tủ lạnh trong ít ngày nữa sẽ chỉ bằng giá 1 vài tạ gạo là cùng. Còn xe hơi thì không những giá sẽ rẻ như bèo mà nhờ sự cạnh tranh của các nhà sản xuất, mọi người sẽ còn được mua trả góp một cách rất dễ dàng nữa.

Tuy nhiên khi có một đời sống đầy những máy móc như vậy, mọi người đương nhiên sẽ phải lệ thuộc vào những nhiên liệu và đồ phụ tùng của chúng. Tủ lạnh có thể chỉ là một thứ đồ trang trí và không cần chữa thực phẩm cũng được. Nhưng xe cộ thì phải có xăng nhớt mới di chuyển được. Mà muốn có những thứ này thì mọi người phải lệ thuộc hoàn toàn vào các nhà tư bản sản xuất, vào các công ty xăng.

Theo tin từ các nhân tài kinh tế, với chính sách viện trợ Mèo đặt nặng vào hàng hóa, từ nay, dân Annamta sẽ được xài toàn đồ Mèo. Dân Mèo sẽ vất vả sản xuất để dân ta hưởng mà không phải làm gì cả. Chính sách kinh tế mới này được kêu bằng «kinh tế thụ hưởng». Người Mèo sẽ có sáng kiến làm cho hàng hóa của họ luôn luôn mới lạ để bán cho ta, từ một chiếc tivi đen trắng sẽ sẽ biến thành một tivi màu và từ một chiếc xe chạy bằng số sẽ đổi thành xe tự động chẳng hạn. Và như vậy, dân ta luôn luôn có dịp được đuổi theo nhu cầu nhưng chẳng bao giờ đuổi kịp. Mọi người sẽ vừa chạy đua với nhu cầu vừa là cỗ lam việc để kiếm tiền trả nợ, do đó sẽ không còn

thời giờ để bận tâm tới những chuyện tranh đấu, đối lập mí nhà nước, nhà bếp gì nữa. Tình trạng chính trị sẽ được ổn định và các bộ Cộng sản có mon men tới đây cũng phải hoa mắt vì đời sống vật chất của ta mà có thể bị hủ hóa luôn.

Với chủ trương kinh tế thụ hưởng trên, trong tương lai, Annamta sẽ hẳn hạnh được trở thành 1 tiểu bang thứ 51 hay 52 gì đó của Mèo và không hiểu đó là điều đáng vui hay đáng buồn cho dân tộc này?

PHE NHÀ NƯỚC THẮNG LỚN PHE ĐỐI LẬP Ở HẠ BỘ

♥ Nhóm Củ Lăng hết đất dụng võ.

SẼ GÈNH.— Theo tin tức từ viện Hạ Bộ sau những ngày tranh đấu cất lực, phe đảo kép «Com anh Lộc nước» đã thắng phe đối lập yếu xiu để loại bỏ hoàn toàn bản nội qui cũ, thay bằng một nội qui mới ấn định sinh hoạt cho pháp nhiệm 2.

Bản nội qui mới này là công trình của nhóm Com anh Lộc nước hữu hạng nhằm mục đích tóm tắt lược quốc, về hết 9 ghế trong văn phòng cùng 18 chủ tịch ủy ban. Mưu toan này được thực hiện bằng 1 điều khoản bầu bán theo liên danh, mỗi liên danh đưa ra 1 danh sách đầy đủ nhân vật ứng cử các chức vụ liên hệ. Và cách bầu bán như thế này thì phe nhà nước ta ăn chắc nên đã được nhà dân biểu Đình chong chống hoàn hảo hết mình.

Ngoài ra, còn một điều là phải có 40 mạng mới lập được một khối thay vì chỉ cần 14 mạng như ở pháp nhiệm cũ. Với điều này, không hiểu các anh dân biểu thuộc khối «Củ Lăng» đứng giữa sẽ xoay sở ra sao vì khó lòng mà tìm cho được đủ những 40 anh để thành được một khối. Các anh này nếu dám hung hăng con bọ xít sẽ tình nguyện đầu quân sang nhóm Đối lập, còn nếu không sẽ lại chui đầu vào khối nhà nước để làm gia nô có lý tưởng như cụ niên trưởng kinh niên đã minh xác.

Bọn C.O xin có lời chia mừng với tương lai tươi sáng của Viện Hạ Bộ dưới sự lèo lái của Dương xe Đồ Bửu Hiệp.

lính kiếng, lính ma đang bị cấp duồn tại QK. 4

● Trên 10 sĩ quan đã bị vờ.

CẦN THƠ (TĐ) 18-11: Tin từ Quân Đoàn 4 vừa cho biết, Sau khi phát động chiến dịch bài trừ nạn lính kiếng, lính ma, Tướng Ngô quang Trưởng đã thực sự thanh toán tệ trạng này.

Ngay trong đợt đầu chiến dịch, người ta ghi nhận có trên 10 sĩ quan cấp bậc từ thiếu úy đến đại úy đã bị thuyền chuyên khởi đơn vị và đồng thời bị phạt 30 ngày trọng cấm.

Riêng tại Ba Xuyên đã có 4 sĩ quan bị nghiêm trị theo nội dung chiến dịch bài trừ nạn nuôi lính kiếng và lính ma. Đó là Đại úy Đ, Trưởng Ban I Chi khu Thạnh Trị. Thiếu úy S, Đại đội trưởng ĐĐ 181, Thù L. Đại đội trưởng Đe 905, Thù H

Đại đội trưởng Ban Thường vụ Phát Triển Nông thôn. Điều đáng mừng là kể từ đầu tháng 11 đến nay, người ta ghi nhận là những «ông» lính kiếng và lính ma đã có mặt tại đơn vị chứ không nằm nhà rồi cuối tháng đến lính lương như trước đây.

Hiện nay người ta biết đích xác có một số quan Đo mai bạc nuôi lính kiếng, lính ma tại Quân Khu 4, nhưng chưa thấy Tướng Trưởng ghi tên trên bảng «phong thần». Người dân ở nước này nghe chiến dịch này nọ mà phát ớn. Bọn Con Ông đề nghị với Tướng Trưởng là muốn đánh cá thì phải lượm cá lớn còn cái tôm cái tép thì vạt ra cho cò nó xơi. Mạnh tay lên người hùng Quân Khu 4.

NÓI LÁO ma chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão cho...
Dàn dựa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nghe
Thơ thần nghe mà kẻ mấy lời:
VƯƠNG SĨ TRINH

DÂN NGU MÌNH MẮT CẢ CHÌ LẤN CHÀI

Sau 40 ngày loay hoay cố áp dụng kế hoạch "đề lâu cốt trâu hóa bùn", màn hát cương của cái gọi là Tân Hạ Bộ đã được hạ màn trong cái thơ thối hân hoan của nhà nước.

Trước những ngày sống âm u sắp đến, với 10 tỷ bạc thuế đang đe dọa xén cho cạn thêm nồi cơm hầm và niêu canh loãng của giai tầng nghèo xấu số, đám dân ngu của Đệ Nhị Cộng Huê thêm một lần nữa lại được giao mạng cho một ê-kíp phường tuồng mà trong đó 10 nhỏ một bọn bất xứng đã tỏ ra mặt nhân cách ngay từ giờ phút bắt đầu.

Cái mặt nhân cách của bọn này được chai lì thể hiện qua một Hồ Khuyển đã tả oán rằng "tôi tốn hao nhiều quá, xin..." rồi lạy đại hội trường khi được "đa số tương đối" bố thí cho một tiếng ô kê, qua một Lê bất Hiếu sớm đầu tối đánh với câu đe rằng "Hết sợ rồi, tôi sẽ tố cáo đũa nào hại tôi"!

Trong khi đó thì con số gọi là đối lập trên dưới 60 được ghi nhận từ ban đầu chỉ còn lại có 27 được xác nhận qua một tuyên cáo chống lại việc hợp thức hóa bữa bãi này.

Và khốn nạn nhất lại là việc me sử Đỗ Sinh Tả lên diễn đàn đòi hủy bản cam kết ủng hộ TT Thiệu đã ký với Tỉnh trưởng Gia định một ngày trước bầu cử!

Số cử tri bầu Hạ Bộ lối 7 triệu. Giá hôm chúa nhật 29-8 vừa qua đứng thêm bầu bán làm gì, chính quyền cứ tự do lựa chọn, thả cho 7 triệu cử tri bất đắc dĩ kia đi kiếm ăn thì sương sương mỗi người cũng đớp được tối thiểu là 5 bò và làm một bài tình nhân, sẽ thấy ngay con số không lồ là 3.500.000.000 đồng bạc VN (3 tỷ rưỡi) đã bị phí phạm. Việc đóng góp nhằm lấp cái lỗ hồng 90 tỷ của ngân sách QG bị thiệt hơn 130 khả năng.

Chính phủ có phần thiệt thòi, dân ngu thiệt thòi nhiều nhất, có lợi chẳng chỉ là bọn sâu bọ đang hí hửng trước con số bông lộc chính thức trong 4 niên là 6.432.000 đồng, số tiền mà anh công nhân phải dành trên 20 năm mới kiếm nổi!

MÁY ANH 'NIU UÝCH', ĐỪNG LÀM MẶT LẠNH!

Trong trận lộn kinh hồn tàn phá miền Bắc vừa rồi, chính quyền VNCH ta đánh tiếng giúp đỡ đồng bào ngoài một số phẩm vật nhưng mấy tên trùm Công Sản BV tự ái xăng, xua tay lia lịa.

Đề khỏi bị chụp mũ là phe đảng, Ngọc Hoàng đã sai "Thiên Lôi Hester" xuống làm tình làm tội đồng bào 4 tỉnh miền Trung thuộc VNCH ta. Máy tên trùm đồ BV lại mở cổ bài xi phé ra, tố lối 100 tệ và chính quyền phe ta tức thì "ta pi" ngay 200 triệu bạc.

Trước khi lật bài tây phải kiểm soát xem 200 tệ ta pi có đủ chẳng và phe ta đang bối rối vì... quên mang tiền theo.

Tuần báo Newsweek xỏ lá ba que rêu rao rằng TT Thiệu không có tiền và đã yêu cầu HK cung cấp số bạc này, lại ám chỉ rằng nếu không có tiền thì Tông Tông ta mất mặt và địch sẽ có lợi.

Anh chàng Newsweek ngốc bỏ mẹ mà cứ làm mặt lạnh. Trường chi nhiều chứ cỡ 200 triệu bạc "N đối với Việt Nam Cộng Huê là đồ bỏ!"

Không cần tìm đâu xa cho mệt, hãy cái quý gọi là "Quân bình giá điện" của cái "Ủy ban Tiền Ich Chết cha" cũng dư sức đầu... bạc với Bắc Việt rồi. Mấy năm nay có "quân bình" cái mẹ gì đầu vi điện cứ đều đều tăng giá nên chỉ quý Quân bình giá Điện bùng tay 1 cái cũng có 5, 6 tỷ bạc. Từ tháng 11-69 đến nay cái "chai hia" với Đảng trường HT Phát (2đ tăng trên mỗi kw) cũng thấy rằng kỹ sư T.A Nhân luôn luôn "đít pô níp" xiu xiu cũng 3 tỷ chó bộ!

Máy anh "Niu uých" sáng mắt chưa? xỏ lá vừa vừa chứ!

VIỆN GIÁM SÁT... NÓI LÁO!

Sáng 13-11, Ngoại trưởng Trần Văn Lâm đã mở một cuộc họp báo tại Bộ Ngoại giao đề thanh minh là không có những vụ lem nhem tại các sứ quán VNCH ở ngoại quốc như những tin từ "Viện Giám Sát tung ra" (ĐNN 15-11-71).

Rõ ràng nhé, không có mà nói có là nói láo là làm hoang mang dư luận, là chia rẽ tinh đoàn kết quốc gia; là làm lợi cho Vi xi, là vv là v. v. đó nhé.

Thảo nào mà vụ tham nhũng bị tố cáo tùm lum tã la tại cái Đảng Điện Lực của Đảng Trường HT Phát được "VGS tung ra" là sắp công bố kết quả cuộc điều tra mà cả nửa năm rồi cũng lặng lẽ như những cái... nháy mắt.

Từ xưa đến nay, thợ viết bị ban cho cái hỗn danh là "nói láo ăn tiền" nay lại sùu ra vụ VGS cũng nói láo, thế là cạnh tranh bất chính.

NHẤT DẠ ĐẾ VƯƠNG

Tuần rồi quái lão Ba Que, sứ thần Tạt chúng quốc tại Anam ta đã tổ chức một dạ tiệc vô cùng linh đình tại nhà sấm Ma dết tích để khoản đãi 200 binh lính da đỏ sắp rút đi về cố quận. Buổi dạ tiệc linh đình của quái lão Ba Que dĩ nhiên có đầy đủ mọi khoản rượu nồng, dẻ béo, gái xuân xanh. Nhất là cái khoản gái xuân xanh thì lại càng đầy đủ tợn lắm. Nghe nói bao nhiêu em gái bán "bar" ở đường Tự do đều được sứ thần Ba Que trưng dụng hết trọn khoảng gần bốn trăm em gi đó. Gần bốn trăm em để chỉ cung phụng cho 200 chú da đỏ chần chời nên có sự dư thừa là cái căng. Nhưng không sao tính đồ đồng thì mỗi chú được chia đồng đều 2 em bán bar hầu hạ suốt năm canh sáu khắc, khoái quá. Thật là bõ với những lúc phải may tay chỉ chạp ở những tiền đồn xa xôi heo lánh, ở đây phổ buồn thiu, ở Hạ Lào, ở Cam-bu-chia, vân vân.

Riêng bọn Con Ong thì phục lẫn cái sáng kiến khao quân kẻ trên của quái lão Ba Que không chịu được. Nó được dịp theo phương pháp ăn chọi "nhất dạ đế vương" của tàu; một phương pháp ăn chọi mê ly rừng rợn nhất thế giới; vì anh nào chẳng may châu thân kém thì sau 1 đêm làm vua đó sáng ra dăm về châu Phật châu Chúa vì hết xi quách lắm.

Đại đế Nich Soong sắp qua chơi nước. Tàu và thế nào chả được Mao chú tịch đãi một phễu nhất dạ đế vương. Quái lão Ba Que đãi 200 chú lính 1 châu nhất dạ đế vương như thế để mấy hôm nữa về nước các chú sẽ phổ biến rộng rãi thú giải trí lạnh mạnh của dân Tàu, với lời ca tụng nồng nhiệt nhất dĩ nhiên; ầu cũng là 1 lối ngoại giao rất thâm thúy của sứ thần Ba Que với mục đích dọn sẵn 1 con đường ngoại giao đẹp đẽ sáng ngời cho xếp mình vậy.

NHỮNG TÊN HÈ Ở NHÀ HÁT TÂY

Sau hơn 1 tháng hội họp om sòm, đề thảo luận cái gọi là những thể lệ hợp thức những tiêu chuẩn để loại các dân biểu bất xứng, đề bầu một ủy ban có cái tên oai vang là "Ủy ban xét sự hợp thức các dân biểu", (với thành phần từ cái chủ tịch Hồ văn Xuân đến các ủy viên, đều đã thề nguyện trung thành 100% với xếp) thì ngày 12-11 vừa qua, chỉ trong nháy mắt, thế theo lời yêu cầu của cái ủy ban ấy, khoáng đại Hạ viện đã làm một việc quái đản là hợp thức hết 159 dân biểu, không cần đếm xỉa gì đến những khiếu nại, khiếu tố của các nạn nhân, những sự khuyến cáo hợp lý của Ủy ban điều tra TNV (trước những sự gian lận trắng trợn tại 13 tỉnh miền Nam, đặc biệt là ở Bạc Liêu, Vĩnh Bình, Phước Tuy, Phước Long, Biên Hòa, v.v., trong kỳ bầu cử Hạ Viện vừa qua), không cần đếm xỉa đến những sự truy tố của cơ quan tư pháp hữu quyền, đến phán quyết hủy bỏ sự đắc cử của Tòa án thẩm quyền, đến việc làm của ủy ban vận động tranh cử địa phương nghĩa là Hạ Viện đã cho hợp thức tú tụt, từ thẳng làm giấy tờ giả mạo mà cơ quan tư pháp đang truy tố, đến thẳng trốn quân dịch đang bị truy nã, qua thẳng được đắc cử mà không phiếu... đã bị trực thăng đánh rớt mất lúc đang bay, hoặc đắc cử mà không có biên bản kiểm phiếu, đến những thắng đã bị xác nhận và xử phạt về tội gian lận lúc tranh cử!

Thế là Hạ bộ quái đản đã có đầy đủ bộ mặt dơ dáy rồi đó: gian lận bầu cử, làm và xử dụng giấy tờ giả mạo, trốn quân dịch v.v. sẽ gây vấy bẩn thêm cho những tên buôn ma túy, buôn vàng, buôn lậu, buôn lịch ở trường, buôn xú chiêng đàn bà, và bên cạnh những tên lính cũ như Trần Minh Nhựt (mà báo chí, đặc biệt là báo Bút Thép mới đây, đã phải làm đến 5 bài liên tiếp để vạch trần vai trò diêm chỉ viên tình báo của y), bên cạnh cái mà báo chí đã phơi trần là "đá đa công cộng" xứ Bưởi, bên cạnh những Lê Văn Điện, Nguyễn Văn Thống, Hoàng Thông v.v. những tên tuổi đã làm cho BS Hồ Văn Minh liên tưởng ngay đến thứ thuốc thổi mồm "Zô-na", sẽ có thêm những lính mới với thành tích cũng... huy hoàng kém chi!

Ồi! thật đau đớn cho đất nước: chính những tên phạm luật, vô lương tâm vì những thành tích bất hảo mà báo chí không ngớt vạch trần, cần bả của xã hội, lại được đưa vào tòa nhà Lập pháp để làm luật, bắt dân chúng phải thi hành! Những tên ấy đại diện cho ai? Xin đừng nói đại diện cho dân mà tội nghiệp cho dân. Rồi đây, chúng sẽ dùng cái quyền bất khả xâm phạm để xuất ngoại du hí, buôn lậu, làm áp phe biểu quyết ăn tiền, lương cao bằng hậu, phê phỡn trong lúc dân chúng khổ sở ê chề vì nạn vật quá leo thang, vì những biện pháp kinh tài mà chúng chấp thuận!

GÂN HAI TRIỆU TÍN ĐỒ HÒA HẢO XÔN XAO

Vụ khám xét trụ sở Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo tại số 114 đường Bùi thị Xuân Saigon đã khởi sự từ 9 giờ sáng ngày 9-11 và kết thúc lúc 12g15 cùng ngày với khoảng gần 2 trung đội Cảnh sát.

Sau hơn 3 giờ khám xét, những điều ghi trên biên bản của Bộ chỉ huy CSQG cho thấy trong trụ sở không có vũ khí bất hợp pháp và không có một thanh niên nào thuộc thành phần bất hảo và đào binh như sự khẳng định của ông Lương trọng Tường.

Cuộc khám xét trên là hậu quả của cuộc đối đầu giữa hai phe: một bên là ĐB Lê Quang Liêm một bên là ông Lương trọng Tường. Ông Liêm đại diện cho khuynh hướng tiến bộ và có thực lực nhất trong khối Hòa Hảo hiện nay. Được biết phe ông Liêm vừa có 4 người đắc cử dân biểu và phe ông Tường rớt đài hết.

Sau vụ khám xét trụ sở phe ông Liêm sẽ lên như điều gặp gió và chắc chắn trong những ngày tới PGHH sẽ có thay đổi quan trọng.

CÔNG LÝ LƯƠNG TÂM

Đây là Tòa Án lần đầu tiên và đặc biệt nhất trong lịch sử tổ tụng nhân loại: Pháp đình lương tâm vì lời buộc tội, lời bào chữa đến lời khai của Bị Can đều phảng phất lương tâm của mỗi con người trong chúng ta đúng với quan niệm «Jus vobiscum».

Tòa Án Lương Tâm sẽ do Thiết Diện Phán Quan phụ trách trên tuần báo. Con Ông mỗi tuần một phiên. Có thể trạng của Công tố viên, biện hộ của Trọng sự đến phán quyết của Tòa sẽ không duy lý nhưng chắc chắn sẽ không phi tình vì tất cả đều phát xuất từ Lương tâm.

Bây giờ, chúng ta hãy cùng bắt tay vào việc nâng đỡ cái xã hội đang trên đường phát sản lương tâm và gạt rửa cái nồng nặc của bất công ngược ngạo.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

ĂN CƯỚP CƠM CHIM

Các điều 440, 441 và 442 Hình luật Cảnh Cải dự liệu những trường hợp ăn cướp hàng hóa, lương thực, lúa gạo... bị phạt khổ sai hữu hạn. Mỗi tên trong bọn sẽ bị phạt thêm từ 200 quan đến 5000 quan nhân á.

CÁO TRẠNG

Nguyễn thị Phi Lu, người hôn phối chính thức của Nguyễn Khắc Chủ Tịch (Hội đồng Hàng Tinh Thừa Thiên), tuổi con Heo, sinh và trú quán tại Thừa Thiên, nghề nghiệp kiểm soát viên hàng hóa chưa tuyền thế. Tiền án không.

Gioan LUCIFER, nghề nghiệp thầy tu, độc thân, tuổi Tý, sinh và trú quán tại Địa Ngục Môn.

Bị truy tố về tội chủ mưu và a tòng «Ăn Cướp Cơm Chim».

Chiếu hồ sơ của tư pháp cảnh lại nập tại Biện Lý Cục, sự việc xảy ra như sau:

Hồi 16 giờ ngày 3-11 nhằm ngày Thìn, tháng Tuất, lực lượng an ninh gồm Cảnh Sát, Quân Cảnh và Quan Thuế, sau khi được mật báo, đã bắt thân đến khám xét ngôi nhà số 3814 đường Lê Lợi, doanh Thừa Thiên, thuộc Đệ Nhất Quân Trấn đã tịch thu được 17 kiện hàng có quần áo cứu trợ, 250 kết đầu ăn trị giá khoảng 3 triệu, 1200 kết bia, hàng chục bao bột mì do Triều Đình trung ương gửi ra làm quà cho nạn nhân thiên tai.

Theo sổ hộ tịch và tờ khai gia đình thì ngôi nhà số 3814 là tư gia của ông Nguyễn Khắc, Chủ Tịch.

Sau khi Cảnh sát khám phá được vụ oa trữ đồ cứu trợ nói trên của tổ chức nhân đạo tân lập mang tên «Ăn Cướp Cơm Chim» thì tên Gioan Lucifer, thầy tu đã tới phòng điều hành Cảnh Lực để đòi lại các tặng phẩm cứu trợ hầu phát lại cho nạn nhân thiên tai Hester. Nhân viên phòng điều hành cảnh lực thừa biết âm mưu của Lucifer nên thẳng cánh khước từ tấm lòng ưu ái của y đương sự.

Tại Phòng Dự Thăm, bị can Nguyễn thị Phi Lu quả quyết cho rằng y thị không ăn cắp hay oa trữ tặng phẩm dành cho nạn nhân thiên tai. Y viện lễ minh giầu nứt đổ đổ vách, nằm trên tiền, rêu trên lác, thì không thể tham lam, khốn nạn bằng cách ăn hớt cơm chim. Số những kiện hàng gồm quần áo, đầu ăn, bia và bột mì trữ tại nơi tuyền đình cư trú của y thị khi được thăm vấn đã cho biết:

Y thị là người có khiếu thẩm mỹ, thấy quần áo của các cơ quan từ thiện quốc tế gửi tặng gồm những loại nhiều màu nên dự định giữ một ít để trang hoàng nhà cửa cho mát mắt. Sau khi lựa thứ lành lặn, còn tốt, cái nào mặc được thì cho bà con, anh em. Cái nào hơi rách thì phá ra làm màn cửa, màn gió, màn che buồng ngủ chớ ra về phong lưu trí thức. Khi trả lời câu thăm vấn liên quan tới số quần áo này, Nguyễn Thị Phi Lu cũng đã đặt ngược câu hỏi với nhân viên lấy cung là có luật pháp nào cấm công dân tự do trang hoàng nhà cửa họ bằng tặng phẩm cứu trợ? Tuy nhiên, sau khi nhân viên lấy cung xoay quanh câu hỏi về những kiện quần áo thì Nguyễn thị Phi Lu lại khai rằng y thị thấy quần

áo vì không đúng với khổ người thấp bé nên có ý tạm giữ ở nhà để sửa lại cho vừa. Khi nào hoàn tất sẽ chuyển trả.

Về số kết đầu ăn, Nguyễn thị Phi Lu nại có trong lúc bão lạnh như thế này, dân chúng không nên ăn đồ xào nấu có dầu mỡ sinh chướng bụng, ỉa chảy. Y thị giữ hộ khi nào cần cứ đến lấy tự nhiên.

Bia hộp, theo Nguyễn thị Phi Lu nếu uống không ướp lạnh sẽ đắng. Nạn nhân thiên tai làm gì còn từ lạnh với nước đá. Khi không có không thể giữ bia lâu vì sẽ ngả mùi. Nhà y can có nhiều tủ lạnh lớn, hàng ngàn lít giữ mà khỏi sợ hư hỏng. Khi được hỏi có phải Nguyễn thị Phi Lu tích trữ bia cho chồng dùng dần không? Thì y thị đáp nhà giàu không uống bia. Chồng y thị chỉ uống rượu mạnh nhập cảng theo đúng chỉ tiêu của nhà gia thất, bơ sữa.

Riêng số bột mì, bằng vào lời khai của Nguyễn Thị Phi Lu thì dường như sắp hỏng. Ai không biết dùng lỡ có thể bị bình kiệt lý, phong đòn gánh. Vì lòng nhân đạo, y thị giữ tạm ở nhà để nuôi heo dần thay cơm. Bao giờ heo lớn bán được tiền sẽ chia lại cho nạn nhân, hoặc giết thịt sẽ mời nạn nhân tới ăn.

Phúc trình của Luật y về các thực phẩm trên cho biết còn đầy đủ chất dinh dưỡng, không hư hỏng vì ngày chế tạo in ngoài thùng cách đây không lâu.

Trường hợp Gioan Lucifer, thầy tu, bị cáo a tòng với Chủ tịch Hội «ĂN CƯỚP CƠM CHIM» phủ nhận biên bản của Tư pháp Cảnh Lại. Y đương sự cho biết khi đã dứt áo đi tu nghĩa là lòng trần đã hết, đến chuyện gái trai sướng khoái là nhường ấy mà cũng chẳng làm y quên kinh, quên chén hương hồ và chục kiện hàng quần áo cũ với đầu ăn, bia hộp và bột? Gioan Lucifer còn quả quyết cho rằng có âm mưu của Công sản len lỏi nhằm bôi nhọ kẻ tu hành, vì chỉ có Công sản mới ác ôn như thế. Người Quốc gia với nhau, vì thứ y đương sự có làm ăn tí tnh, cũng nên im lặng, làm ồn ào, gây ngộ nhận và nhất là bôi bấn thầy tu là mặc mưu Cộng sản. Đềm dằng lưu ý là trong suốt thời gian lấy cung, Gioan Lucifer thay vì đọc kinh đã hô khá nhiều khẩu hiệu chống Cộng và chống báo Hester.

Vì các lý lẽ do bị can Nguyễn Thị Phi Lu và tông phạm Gioan Lucifer đưa ra hồ đồ, vô lý, nhằm chạy tội.

Bởi vậy cho nên: Trong thời gian Tổ Quyền chưa tiêu diệt, Nguyễn Thị Phi Lu đã con tội ăn cướp hàng hóa, thực phẩm. Tội trạng dự liệu và trừng phạt theo điều 440 Bộ Hình Luật Cảnh Cải. Riêng Gioan Lucifer, tông phạm, nhưng chứng minh được rằng y bị khiêu khích, lôi cuốn, dạt dật nên được hưởng trường hợp giảm khinh. Tội trạng dự liệu và trừng phạt theo điều 441 Bộ Hình Luật Cảnh Cải.

Làm tại Viện Chương Lý ngày 16 tháng 11-1971

TRẠNG CỦA CÔNG TỐ VIÊN

Thưa ông Chánh Thăm,
Thưa quý Tòa,

Trong phiên xử hôm nay ông Biện lý sử dụng công tố quyền đưa ra truy tố kẻ phạm pháp vì lý do lương tâm. Trước khi Luật sư biện hộ cho các bị can và tông phạm, công tố việc được phát biểu ý kiến trước nhất.

Vấn trong khung cảnh quen thuộc của pháp đình lương tâm, số người đến dự phiên tòa hôm nay thuộc thành phần đặc biệt nhất trong số những người đã dự khán từ trước đến nay. Xin thưa, đó là những nạn nhân trực tiếp của tổ chức ăn cướp cơm, do Nguyễn thị Phi Lu chủ mưu và Gioan Lucifer tông phạm.

Trước khi tóm tắt nội vụ, chúng tôi xin ông Chánh Thăm và quý vị hãy dành 1 cái nhìn thương cảm cho những nạn nhân này. Họ đang ôm trong lòng niềm đau đau xót, tủi cực của thảm cảnh sự nghiệp tiêu tan, gia đình ly tán vì thiên tai. Họ, với lệ dài hơn người, với bụng đói cật rét, đang mở mắt nhìn chúng ta hành xử công lý của lương tâm đối với bọn người lòng lang dạ thú trong tổ chức «Ăn Cướp Cơm Chim» do Nguyễn thị Phi Lu, người hôn phối chính thức của Nguyễn Khắc Chủ Tịch, chủ mưu.

Thưa ông Chánh Thăm

Thưa quý vị

Nội vụ tóm tắt như sau:

Nguyễn Thị Phi Lu, bị cáo oa trữ bất hợp pháp, bất hợp lý, bất hợp tình 17 kiện hàng gồm quần áo cứu trợ, 250 kết đầu ăn trị giá khoảng 3 triệu, 1200 kết bia, hàng chục bao bột mì, mà theo lời của Linh Mục Đỗ Bá Công, giám đốc cơ quan Caritas Huế, thì đây là số tặng phẩm dành cho nạn nhân thiên tai miền Trung bị mất cắp.

Nghiên cứu hồ sơ của Tư Pháp Cảnh Lại nập tại Biện Lý Cục với giọng lưỡi thảo mai của bị can Nguyễn Thị Phi Lu thường tự khoe mình giầu, quả quyết không có ý tự hào đồ tặng phẩm mà chỉ muốn dùng một số ít vài nhiều màu để trang hoàng nhà cửa, phòng ngủ.

Lại nữa, y thị còn nại có lòng nhân, không muốn dân chúng dùng thực phẩm hư hỏng trong khi Luật Y xác nhận những thứ đó còn nguyên vẹn tính chất bổ dưỡng. Riêng tông phạm Gioan Lucifer, mặc dù khai không vướng lòng trần, song sự thật y đương sự bị khiêu khích và lôi cuốn. Chỉ vì dạt dật nên mắc tội a tòng.

Mặc dù Nguyễn thị Phi Lu nại bất cứ lý do nào để chạy tội song ông Biện Lý đã ký trật tổng giam vì bị bắt quả tang phạm pháp. Mặc dù trước đó, y thị đã vận động nhiều thế lực để tại ngoại hậu cứu.

Trước lương tâm con người, chỉ riêng lời khai dùng những mảnh vải nhiều màu để trang hoàng nhà cửa như Nguyễn thị Phi Lu trình với phòng Dự Thăm đã chứng tỏ lòng dạ bất cố liêm sỉ của y can. Trong lúc hàng trăm ngàn nạn nhân thiên tai chịu cảnh màn trời chiếu đất, Triều đình thì sau những đại tiệc, tiêu tiệc mừng đảng quang không thể một lúc cứu mang số người vì đại ăn không ngồi rồi họ, đã phải nhờ tới sự tiếp tay của mọi tầng lớp dân chúng may mắn, có chỗ mát có bát ăn. Ấy thế mà Ng thị Phi Lu và đồng bọn đã nhân tâm ăn cướp cả năm cơm cứu trợ thì trước pháp luật chúng bị trừng phạt đã đành, song với lương tâm chúng phải đến tội gấp đôi. Trong cái xã hội nặc mùi tư bản khốn nạn này, bọn tham lam, ích kỷ, ăn trên ngồi chốc không thiếu, nhưng lại bất lương, quên tình ruột thịt, bỏ nghĩa đồng bào, vì ham tiền lợi mà bỏ mặc tha nhân, cười ngả nghiêng trên những đau đớn của kẻ khác như Nguyễn thị Phi Lu và Gioan Lucifer, cần phải được trừng trị đích đáng.

Bởi các lẽ nêu trên, chúng tôi yêu cầu ông Chánh Thăm và quý vị chiếu các điều 440, 441 và 442 Bộ Hình Luật Cảnh Cải lên án tội đã bị can và tông phạm hầu công lý của lương tâm được chói sáng.

Cám ơn ông Chánh Thăm. Kính chào quý vị.

BẢN ÁN

Sau lời biện hộ của Luật Sư, tòa nghị án:

— Nguyễn Thị Phi Lu can tội quả tang ăn cướp cơm chim bị kết án 20 năm khổ sai. Tha bổng tội danh tịch trữ.

— Gioan Lucifer can tội tông phạm bị kết án 10 năm cấm cố. Thành cầu các giới chức giáo quyền treo chén y tông phạm vĩnh viễn.

— Tòa truyền tịch thu tang vật dạt dật xung vào quỹ cứu trợ nạn nhân thiên tai Hester.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phí cơ tới tận 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế

116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

ĐỀ TÊ phụ trách

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐUI

XUM XUÊ

Thế là Hạ bộ đã mọc đủ hoa lá cảnh xum xuê rậm rạp, đủ lông đủ cánh. Trong bộ lông óng mượt này, có cả ông xài công chứng thư giả Lê chí Hiếu — "bào đệ" của quan đầu tỉnh Lê chí Cường — và ông ăn gian bầu cử phiếu bay là chả Hồ Huệ.

Sau khi 159 ông đắc cử, kể cả những ông đắc cử nhờ ăn gian trắng trợn, xum nhau vào hợp thức hóa lẫn cho nhau tờ mỗi tỉnh "ê kíp" đồng hội đồng thuyền giữa những người đã đầu tư vào áp phe bầu cử quá nhiều hai ông họ Lê và họ Hồ bèn mừng rỡ ra mặt, mất hết khí khái xi xằng của một dân cử, sụp lạy các ban đồng viện như diên, miệng nói làm nhằm những lời cảm ơn mà đồng nghiệp Độc Lập trong bản tin tường thuật đã chế là để lộ cái bộ mặt đốn hèn, Nhà dân cử, sau màn nân ni các đồng viện chín bỏ làm mười xi xóa có "ép phe", bèn tể như tể sao và nói: Kể hèn này xin cần cõ ngâm vành ngàn đời nhớ ơn quý đồng viện.

Việc hợp thức hóa này, dư luận đã đoán biết từ khuya rồi. Nền dân chủ An Nam có hai truyền thống rất rục rở: Không một trường hợp nào được ghi nhận, và không khi nào các ông dân cử lại đi bác bỏ không cho một ông đắc cử được hợp thức hóa. Có lẽ các ông đầu tư dân chủ nghĩ đến câu: Những người đồng cảnh đồng ngộ phải đùm bọc lấy nhau. Hai diêm son này có thể được suy diễn một cách nham nhở như sau:

Từ chức, theo thông lệ, là dấu hiệu chứng tỏ một tinh thần tự nhận trách nhiệm. Ở An Nam ta, những người được mệnh danh là "hữu trách" có lẽ chưa bao giờ tự nhận trách nhiệm của mình một cách đàng hoàng bao giờ. Cho nên còn khuya mới có việc một ông ngu si tọa hưởng thái bình "ngồi mát ăn bát vàng" lại chịu từ bỏ bổng rộp và chiếc bát vàng quý giá ra ngồi giữa trời nắng chang chang và ăn bát sạnh! Than ôi là hai chữ "hữu trách"!

Còn lý do tại sao các ông dân cử không bao giờ sử dụng quyền bác bỏ một đắc cử bị coi là bất chính cũng thật là dễ hiểu. Chẳng qua là các ông dân cử bị nhốt, vì trong các ông đắc cử, những người bị phanh phui chỉ là các trường hợp rủi ro. Cười người hôm trước để hôm sau người cười cho à? Hơn nữa, các ông cũng không muốn tạo một tiền lệ cho ra dáng dân chủ, cứ xập xệ như thế này, bốn năm nữa, nếu các ông có may mắn đắc cử nhờ trăm mưu ngàn kế không thấy ghi trong luật bầu cử nói cho ra về chữ nghĩa là hors la loi — các ông cũng cứ điềm nhiên đểch sợ bị những đũa thời môn xúi xièm cho các ông lọt khỏi số bất khả xâm phạm. Các tân ĐB có tinh thần "ê kíp" đến cỡ đó là hết nước rồi.

Nhưng cũng có thể suy diễn việc HV hợp thức hóa cho họ cả các ông có bằng chứng phạm pháp rõ mồn một là hậu quả việc Huế Kỳ cúp viện trợ. Tại sao lại có bàn tay lông lá của Huế kỳ xia vô vụ này? Khỏi cần đồng dài, chỉ xét riêng về việc Thượng viện Huế kỳ cúp viện trợ, thời buổi quả thật là "gạo châu củi quế" Trong cảnh lụi lụi của nền kinh tế như rứa, các tân ĐB bèn ngâm câu về:

"Nhiều điều phú lấy giá gương,
Người trong một viện phải thương nhau cùng.
Đề Tê chỉ ngại một điều, Một Viên Hạ bộ "đề pa" không được quang minh chính đại như rứa sẽ bị Hành pháp lẩn để như chơi!

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐIẾC

TRỐN THUẾ

Kể cho đến bữa nay mà còn bàn về chuyện trốn thuế thì thiệt là lỗi thời, vì đối với đất nước khốn khổ này, chuyện trốn thuế đã trở thành một chuyện xưa như trái đất.

Trong tuần qua theo một nguồn tin của hãng VTS được đăng lại trên báo Sóng Thần thì một viên chức cỡ bự của Bộ Cải Khố An Nam (có tên cũng cơm là bộ Tài Chánh) đã than thở là đòi thuế các ông bự cỡ nghị sĩ dân biểu và mấy ông tướng hồi hưu khó khăn quá. Các ông cứ khất lần khất lữa, rồi đánh bài phe lờ cứ lăm lăm đã mần lớn thì được hưởng đầy đủ các đặc quyền đặc lợi, kể cả quyền không phải đóng thuế.

Bộ cải khố nhu nhược bỏ mẹ, chẳng trách các ông dân cử và cựu tướng tinh chuyện trốn thuế cũng là phải. Nếu ông nhà nước cứ việc cho chạy nhứt trình tên tuổi các ông tai to mặt lớn, miệng thì bỏ kêu gọi thiên hạ hy sinh, sinh mạng tài sản cho quốc gia, trong khi chính bản thân các nhân vật yêu nước này lại phủ linh không chịu nộp tiền thuế cho nhà nước, Đề Tê cam đoan cửa các "gười chết" thuế sẽ đóng nhúc nhúc những ông dân cử và cựu tướng tới tra tiền thuế, không phải để đóng góp cho công khổ chút tiền cơm mần công chuyện ích quốc lợi dân, nhưng để nhà nước xi xóa cho xong chuyện, để các ông được yên thân tinh chuyện làm giàu.

Cũng có thể bộ Cải khố — nghĩa là lột đến cái khố của dân ngu khu đen bị rết. Cách đây mấy tháng, trụ sở Tổng nha Thuế Vụ tọa lạc ở góc đường Pasteur — Hàm ngòi bị nổ tung, bao nhiêu hồ sơ trốn thuế đều bị cháy rụi theo mây khói. Trong vụ nổ này, dư luận đoán mò là các ông trốn thuế hùn nhau tiền mua "plastic" cho nổ tung số thuế để các ông có thể yên tâm lẩn lộn mà khỏi sợ bị hải tặc. Trước thành phần trốn thuế đầy thế lực như rứa, bộ cải khố đâu có đại mớ vào đại con ngựa trốn thuế để bị đá hậu một cú trời giáng à?

Như vậy là bộ cải khố chỉ được cái anh hùng rơm. Dân thường bận việc làm ăn chặm trẻ nạp thuế mấy bữa, các quan hầu thuế hành lên hành xuống cho mệt cõ lử. Nhưng các ông tay to mặt lớn trốn thuế, người mệnh danh là "viên chức cao cấp bộ tài chánh" cũng chỉ phát ngôn một cách "ê đề, lê phép, thiệt đúng là "trốn thuế là cha mẹ bộ kinh tài!"

Trong thành phần trốn thuế, Đề Tê lấy làm buồn cười khi thấy đầy rẫy các ông nghị sĩ, dân biểu. Các ông làm luật, biểu quyết luật ngân sách là chỉ đây ả dân chúng thôi à, trong khi với tư cách chủ nhân ông các cơ sở kinh tài khùng lỏ, tiền lợi như nước, lẽ ra các ông cũng nên chia xẻ phần nào với đất nước này cho đỡ dị hợm!

Trước đây, quan Chủ tịch TCPV có tuyên bố: "Luật là luật". Luật có đặc tính là bình đẳng, áp dụng đồng đều cho tất cả mọi người, càng làm lớn lại càng phải chứng tỏ là biết tôn trọng luật pháp.

Cho nên, trước lời tuyên bố của "viên chức cao cấp bộ Tài chánh", Đề Tê đề nghị các ông dân biểu nghị sĩ nên đóng cửa bảo nhau, ông nào lỡ đại trốn thuế nên tự động đi nộp cho phải lẽ...

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI CẬM

VẠCH MẶT BỌN ĐỒNG MINH GHỀ LỠ

Sau những vận động ngầm, Trung Cộng được thu nhận vào Liên Hiệp Quốc thay thế Đài Loan. Tiếp theo, Bắc Kinh sẽ cố gắng thiết lập những liên hệ ngoại giao với các Quốc Gia khác.

Trong khoảng 1967 — 1968, vì những rối loạn, hậu quả của cuộc cách mạng văn hóa, Trung Cộng phải cắt đứt mọi liên hệ với các nước, đến nỗi đưa Bắc Kinh vào tình trạng cô lập về ngoại giao. Trước ngày phát động cuộc cách mạng văn hóa, Trung Hoa lục địa đã có 41 cơ sở ngoại giao trên cấp Đại Sứ với các nước. Tại một số quốc gia có liên hệ với Trung Hoa Cộng Sản, chỉ vì cơn sốt của cuộc cách mạng văn hóa, đã có những trao đổi "cay đắng" giữa đại diện Bắc Kinh với chính phủ địa phương.

Ở Hương Cảng, đảng viên của Bắc Kinh âm mưu nổi loạn trong khi tại Miền Điện những phần tử thân Trung Cộng phát khởi bạo động. Riêng tại Lục Địa, các phái bộ ngoại giao của những "quốc gia anh em" đều bị coi như mục tiêu tấn công của phong trào cách mạng văn hóa. Liên hệ giữa Trung Cộng và các nước trong khối Công trở nên căng thẳng, đặc biệt với Sô Viết, họ đã vượt qua mọi xung khắc về ý thức hệ để bước vào chiến dịch mặt xát nhau thậm tệ.

Tới 1969, nhờ cơn sốt văn hóa thuyên giảm, chính quyền Bắc Kinh bắt đầu phục hồi các quan hệ ngoại giao. Đại sứ được đề bạt trở lại Sứ Quán ở ngoại quốc. Một trong những hoạt động ngoại giao đặc biệt nhất của T.C, sau thời gian dài nằm yên, phải được kể tới là cuộc tiếp xúc giữa đại sứ Hoa kỳ và viên xử lý sứ quán Trung Cộng tại Ba Lan vào khoảng giữa năm 1970, và tháng 10 là việc thừa nhận của Gia Nã Đại, "món quà tặng" quý giá mà Thủ Tướng Trudeau dành cho tân chính sách Bắc Kinh!

Trung Cộng được kể là quốc gia có biệt tài sử dụng sự thừa nhận cùng những liên hệ ngoại giao với các nước như r công cụ che đậy mục tiêu chính trị của họ. Như tại các quốc gia Phi Châu và Trung Đông, Bắc Kinh lợi dụng liên hệ ngoại giao nhằm phát động phong trào chống Sô Viết và Hoa Kỳ để thủ lợi. Khi Nam Dương còn dưới quyền cai trị của Sukarno, Trung Cộng đã khéo léo nuôi dưỡng mọi liên hệ nhằm tiếp tay phong trào địa phương khuấy động để cướp chính quyền. Với Miền Điện, Ấn độ, mặc dù đã thừa nhận và có những liên quan mật thiết với Trung Cộng song Bắc Kinh vẫn ngầm hỗ trợ phong trào nổi loạn chống các chính phủ này. Tới Anh và Pháp đã từng bị TC sử dụng những hình thức tuyên truyền và đảng viên để mặt xát và phi báng.

Cũng đừng nên quan niệm liên hệ ngoại giao tạo điều kiện thuận lợi cho hoạt động thương mại. TC là r trong những nước có liên hệ thương mại lớn nhất với Nhật Bản thế mà Bắc Kinh vẫn thường sử dụng tuyên truyền để kích động tiêu lời đồng thời khuyến khích các hoạt động chính trị có tính cách chống đối Phủ Tang.

Anh quốc thừa nhận Trung Cộng từ năm 1949 nhưng cũng không tránh khỏi những xáo trộn trong việc giao thương với Bắc Kinh. Tây Đức tuy không nhận nhận Trung Cộng song tổng số hàng hóa bán cho Bắc Kinh còn hơn của Anh cũng không thoát khỏi bị lạm phiền.

Pakistan đã có lần bị Trung Cộng làm khó dễ chỉ vì chính sách nước này có khuynh hướng đi gần Hoa Kỳ.

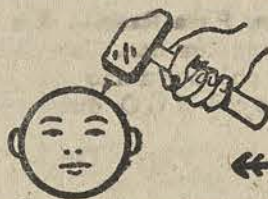
Ngược lại, những nước "anh em trong khối Cộng" muốn biểu dương tính cách độc lập để thoát khỏi quỹ đạo Sô Viết, như Lỗ và Tiệp chẳng hạn, được Trung Cộng quay ra bao bọc và tỏ tình thân đoàn kết.

Cơn sốt nội bộ đã qua, món quà ngoại giao được thế giới dành cho bằng được chỗ ngồi tại Liên Hiệp Quốc mới đây, chắc chắn Trung Cộng sẽ vươn mình và cố gắng triệt tiêu ảnh hưởng Trung Hoa Dân Quốc càng nhiều càng tốt, càng sớm càng hay để đạt tới mục đích sau cùng, trong khi phe Tự Do mỗi ngày một chia năm xẻ bảy, mạnh ai nấy đi, tùy theo số lợi lớn nhỏ, bắt cần đến đồng hành.

Hãy cẩn thận vì cơn cộ Trung Cộng đã thực sự thức giấc với móng vuốt bị bỏ quên từ lâu dành cho những màn gào thét mới trong tương lai.

CÚM-NÓNG LẠNH-CẢM SÔT-ĐAU NHỨC

ANTIGRIPPAX

XIN NHỚ HỎI NHÃN HIỆU
BÚA BỔ ĐẦU NGƯỜI

CÓ BÁN
VIÊN LẺ KHẤP
MỌI NƠI

KH. SỐ: 1223 BYT-QCQP

BỐC THƠM

QUANH CÁI CHẾT CỦA GIÁO SƯ BÔNG

Thế là giáo sư Nguyễn Văn Bông đã ra người thiên cổ. Đám táng giáo sư kéo dài cả mấy cây số, đường xá bị kẹt tùm lum, về phương diện long trọng còn to hơn cả đám tang của đốc tờ sặc Hà Thúc Nhơn.

Về cái chết thế thảm ấy, ông nhà nước thì biểu rằng Cộng sản giết. Như vậy cho nó gọn trông sự điều tra. Nhưng bà giáo sư Bông lại cho rằng không chắc có phải là cộng sản giết. Chung qui rồi cũng bị chìm xuống luôn như bao cái chết khác từ trước đến nay.

Có điều rằng khi tường thuật về vụ xe bị nổ, người ta đã nằm nhà phạ ghê thấy mẹ. Ông thì viết một cách mọc xưng lên rằng, chính mắt mình đã nhìn hai năm rưỡi mười lúc thủ phạm đặt lạt tich dưới dít xe của giáo sư Bông. Chả là khi ấy xe vừa tới quảng đèn đỏ ở ngã tư Cao Thắng Phan đình Phùng thì dừng lại. Nó, cái thằng thủ phạm ma cà chớp đã xắn sỏ tới một cách mau lẹ và sau khi thì hành thủ đoạn liền rông luôn. Và nó vừa rông là xe nổ tung. Các nạn nhân ở trong xe bị bật người lên, chân vắt lên cửa xe còn dây phanh dạch.

Nên tường thuật nghe có rùng rợn không?

Nhưng mà cũng chưa lý kỳ bằng cái chết của người tài xế. Trong khi ông tài còn sống nhăn, nằm điều trị ở bệnh viện đó thành thì mấy ông nhà báo đã khai tử luôn ông ta, khiến ông ta phải ngồi nhòm dẫy kêu cứu âm thầm rằng: "tôi chưa chết! Đừng có vội chôn tôi, tội nghiệp gia đình tôi lắm!"

Vườn chưa hết chuyện.

Báo chí còn mô tả cái sự giấy bạc 500 ở trong xe của giáo sư bay ra tung toé sau khi có tiếng nổ.

Con Ong xin đăng tải lại một đoạn đề quần hùng coi chơi:

"Nhiều trẻ em đã bu lại chen lấn nhau giành giật số giấy bạc 500 ấy. Sau đó cảnh sát tới nơi đã đi lùng những căn nhà gần đó để tịch thu số bạc còn lại. Có em nhỏ lượm được đến hàng trăm tờ. Ngoài ra, nhiều người cho hay thêm rằng khi toán chữa lửa dập tắt ngọn lửa thấy có nhiều cục giấy 500 cháy phân nửa. Tin chưa phối kiểm và cũng chưa được xác nhận chính thức thì số tiền này của giáo sư Bông có tới hàng chục triệu. Tuy nhiên người ta chưa biết rõ số tiền này do đâu mà có trên xe và sẽ được dùng vào việc gì?"

Nhưng cũng trên tờ báo ấy (vì tinh đồng nghiệp CO xin dấu tên tờ báo), số ra ngày hôm sau lại đăng một cách khơi khơi rằng, số bạc 500 ấy là của vệ sĩ Luru Trí Khanh. Khi chết ông ta đã mang trọn số lương 14.000 ở trong người chưa kịp đem về cho vợ.

Khốn khổ thay cho những cái đũa viết mướn. Sống một cuộc đời rách nát nên lúc nào cũng tư tưởng đến triệu mĩ lì tí. Thành thử ra khi hạ bút để bị méo mó tư tưởng ghê lắm.

TĂNG LƯƠNG RỜI ANH EM ƠI!

Xếp vừa mới đọc thông điệp trước Quốc hội lưỡng viện trong đó có cái khoản tăng lương cho lính tráng. Nhà nước gọi là phụ cấp đặc biệt. Mỗi quân nhân cơ hữu thuộc 133 tiểu đoàn bộ binh, 57 tiểu đoàn Biệt động quân, 9 tiểu đoàn TQLC và 9 tiểu đoàn nhảy dù, mỗi tháng được lãnh thêm 4.500, còn các quân nhân cơ hữu thuộc 46 tiểu đoàn lưu động ĐQP thì được 2.000 r tháng. Ngoài ra các vị bạn dân cũng được thăm nhuần ơn mưa móc, nhưng chưa rõ là bao nhiêu.

Tăng lương ai mà chả khoái. Nhưng có điều rằng cái sự tăng lương ấy có thể bù đắp vào sự gia tăng vùn vụt của các nhu yếu phẩm hiện nay không? Gạo, sữa, đường, mắm muối rau cỏ, cái cóc khô gì cũng leo thang vùn vụt ngay từ trước khi nhà nước ban bố cái sự tăng lương này.

Nay bọn gian thương thấy mấy người anh em được tăng lương, họ lại tưởng bở bèn cũng tăng giá thêm một phều nửa lúc đó thì chỉ có dân khổ rách áo ôm là chết đầu nước.

Vậy xin các ông nhà nước hãy tìm cách hãm phanh lại kéo tăng lương chứa thủy đầu mà chỉ thấy tăng đội!

HẾT LỘT MÈO ĐẾN LỘT MÍT!

Hiện nay, bị giờ và hôm nay ở ngay ngã ba đường Võ Tấn-Hồ thị Xuân-Tân sơn Nhứt, cũng có những tờ chức chuyên cướp giật và móc túi một cách trắng trợn hầu như công khai giữa sự chứng kiến của bàn dân thiên hạ trong đó đôi khi có cả mấy vị bạn dân đang mê say với nhiệm vụ chỉ huy đèn xanh đèn đỏ.

Tờ chức ấy bao gồm các mục tử bà, bọn ma cô và các em nhà thia. Họ mời chào và đôi khi lôi kéo công khai những người ngoại quốc vô "động" để du hí. Có nhiều anh ngoại quốc lơ ngơ bị móc túi và tội vạ và đau đớn hơn cả là có khi chưa được nước non gì mà túi đã bị rỗng tuếch rồi bị phụt a la poóc.

Các nạn nhân này ra ngoài chứ om lên nhưng không nhẽ lại đi có bót để đòi tiền lại. Mà dù cho ông cầm ông có có đến cũng chỉ đến mất công toi, không tài nào truy tầm ra họ được. Trong hẻm, đường ngang ngõ tắt tùm lum tà la, biết đăng mù nào mà dò.

Thật ra đây chỉ là cái nạn đồng lần. Dân Mít ta đi ra ngoại quốc nhiều anh lơ ngơ trong các vụ trả thù dân tộc, cũng bị bọn lưu manh cho vào xiếc là một sự rất thường. Ở ngoại quốc, nhất là ở Nhật Bản, bao giờ cũng có cái lệ trả tiền trước rồi "trả thù" sau. Sau khi nắm tiền trong tay, tên ma cô giao hàng cho khách. Trước khi dẫn nhau về ở ten, "hàng" biểu mĩ khách rằng phải gọi giấy nói về cho "mama san". Thế rồi "hàng" biến luôn, bỏ mặc khách đứng chờ khác một mình như chó mất chủ.

Có điều là, nếu bọn ma cà chớp ở cái miệt Tân Sơn Nhất kia chỉ tung hoành ngang dọc trong cái đám nhân loại ngoại quốc thì cũng kệ thây. Nhưng bị giờ chúng lại kiếm thêm cả nghề móc túi dân lương thiện ở các bến xe lam, xe ôm, hoặc nơi chợ búa. Không những móc túi mà còn cướp giật nữa.

Một cái ở thom tho như vậy, các vị bạn dân còn chờ đợi gì mà chưa chịu hất d?

BỐC THỐI

QUÁI THAI PHỤ

Con Ong vừa nhận được một bài Phú của bằng hữu Tú Địa ở Vũng Tàu. Vậy xin đăng tải đề quần hùng bốn phương cùng thưởng thức.

Than ôi!

Nó! Nó!

Cởi thế mấy ai, đất trời nào rõ

Hỏi hết, Trung Tâm Cán Bộ, Cán bộ nào chả biết — Nhưng biết

là biết để cười chơi

Gan cả dân chúng Vũng Tàu, dân chúng nào cũng hiểu —

Nhưng hiểu là hiểu trong chối bỏ.

Nhớ đến câu:

«Nhứt Lẻ Nhị Lùn Tam Hồ Tứ «Phú»

Ngoài mặt ung dung đạo đức, tác phong tư cách chẳng ai bằng.

Trong bụng toan tính gươm đao, xảo quyết mưu mô không

người có.

Vòi bẻ trên luôn luôn cùm rùm, chạy chọt cầu xin, áp phe áp

phiết miễn sao tiến chức thăng quan.

Cùn thuộc hạ rặng rặc găm giữ, điếm danh cảnh cáo ền ền xiu

xiu được tiếng làm mưa làm gió.

Ngôn ngữ theo thói «Côn Đồ Mất Dạy» gia đình có lẽ đã quen.

Nói năng giống lũ, mặt vụ ác ôn, vọng tộc hẳn chừng cũng rõ.

Suốt ngày phi phèo thuốc lá, miệng thú như bò

Bốn bữa mới tắm một lần, mình hôi như chó

Đầu dít thì lùn ta lùn tịt, cha mẹ sinh ra uống công cưu mang

đương dục—Trông chẳng giống con gì

Thân thể thì mịt mịt mù mù, Tở tiền hun đúc phí sức mã thượng

anh hùng, xem khác nào cây cỏ

Vậy mà

Lý tài một cây, chơi bởi một bó

Từ cái chai, cái mũ, cái ly, cái nón—Cái gì mặc cái hẳn cũng tìm

cách xen vào

Đến con vịt, con gà, con cá, con tôm — Con gì kệ con hẳn cũng

nhào vô ăn có.

Bóc lột Cảnh vệ như tây, quần thảo nhân viên như gió.

Nhảy nhót ăn chơi hút sách chẳng môn nào chừa.

Lọc lừa cờ bạc gái trai chẳng phe nào bỏ

Trong lúc Anh Em thất lưng buộc bụng còn bị la bị phạt nào

phải gia nô dầy tớ cho cam

Đảng này lãnh đạo no túi vinh râu lại du hí du hành thiệt

phương giá áo, túi cơm — Mới khổ.

Trong Bộ Chỉ Huy có người bắt xướng, hỏi rằng ai biết ai hay

Ở tập thể có kẻ ma đầu, thế mới túi; túi này túi hồ

Nhưng thôi

Trời không đánh Thánh cũng đấm thẳng nào bởi bạn, bởi thầy

Phật không trừ Chúa cũng giết kẻ nào phản thù phản võ. Than

ô! Nó nó...

DÀN QUẢNG ĐỨC KÈU CỨU!

Cả một tập đoàn tham nhũng đang cấu kết chặt chẽ với nhau để bóc lột dân chúng Quảng Đức, một cái tỉnh bé nhỏ mà đa số là đồng bào Thượng vốn dĩ hiền lành chất phác. Người ta ngờ rằng nhà nước địa phương đã cố tình tạo ra cái tình trạng mất an ninh ở trên 2 trục lộ: từ Banmethuot xuống và dưới Saigon Bà Đàng lên, khiến cho đường xá thêm điều vợi và do đó trung ương khó bề kiểm soát.

Cũng vì mất an ninh nên các nhu yếu phẩm ngày càng đắt đỏ gấp ba gấp bốn Saigon, đến nỗi rằng đồng bào Thượng đã phải mua một lon sữa bò với giá loođ vị chỉ độ 30.000đ một tạ gạo.

Các dự án phát triển ở địa phương này cũng ở trong tình trạng bị ngấm tòm, đại khái như công cuộc thiết lập nhà máy điện. Theo như dự trù công tác, đáng lẽ ra phải có điện từ tháng 9, nhưng đến nay đã sắp hết năm rồi, mà dân chúng vườn phải sống trong cảnh tối tăm mù mịt.

Những ông lớn chỉ mãi mê kiếm áp phe, mở thêm cúp gỗ bằng cách phá rừng bất chấp luật lệ kiểm lâm, hoặc lo chiếm độc quyền thuốc Tây để làm giàu cho chóng, còn dân chúng thì sống chết kệ thây, tiền thây bỏ túi!

Mới đây có 1 xe chở cây lựu của 1 đảng to đầu nào đấy ở Quảng Đức đã cán chết người, ấy thế mà nhờ sự luồn lọt nên vườn sống khoi khoi chả có ai dám đụng tới lông chân.

Dân Quảng Đức đang thiếu gạo! Đang phải mua gạo với một giá cắt cổ.

Nghe nói bộ Kinh tế vừa mới vay được của Nam Dương 53.000 tấn để tiếp tế cho các tỉnh bị bão lụt ở miền Trung. Vậy thì xin các vị nhà nước hãy sát thương đến thảm cảnh nào nê của dân chúng Quảng Đức phải mua với giá 30.000 một tạ gạo mà ban phát cho ít nhiều kéo mà để lâu gạo dấm tăng lên 50.000 một tạ lắm ạ.

Người và việc ...

• THIÊN KHÔI

MỘT NGƯỜI NĂM XUỐNG

Thêm một chiến sĩ Quốc gia đã ngã gục, giáo sư Nguyễn Văn Bông. Cái chết của ông làm cho mọi người bàng hoàng xúc động, vì cái chết đó đã làm thiệt thòi cho quốc gia không ít. Là một giáo sư, ông đã đóng góp rất nhiều cho đất nước trên lãnh vực văn hóa, giáo dục. Ông đã đào tạo được rất nhiều cán bộ hành chính cho quốc gia.

Trên lãnh vực chính trị, với vai trò chủ tịch đoàn phong trào Quốc Gia Cấp Tiến, ông và phong trào cũng đã đóng góp rất nhiều cho công cuộc xây dựng dân chủ, một công cuộc đang ở những bước khởi đầu. Những bài thuyết trình, những bài tham luận, tiểu luận, nhận định của ông và của những bạn đồng đội của ông trên một cơ quan ngôn luận của phong trào đã soi sáng rất nhiều cho những người đang cầm quyền lãnh đạo tại đây, soi sáng những sơ hở, những sai lầm của họ trong công cuộc thực thi đường lối, chính sách, có khi soi sáng luôn những điểm không thuận lý ở trong toàn bộ chính sách đã được đề ra. Phong trào Quốc Gia Cấp Tiến do ông làm chủ tịch đã theo đúng tôn chỉ, đường lối đã vạch: Đối lập xây dựng với nhà nước.

Giáo sư Nguyễn Văn Bông, người đang được dư luận cho là sẽ nắm quyền Thủ Tướng, trong một cái nôi nay mai, một người mà nhiều người hy vọng là ở vị thế đó ông sẽ thực hiện được nhiều vấn đề lớn cho Quốc Gia một cách tốt đẹp, nhất là trong giai đoạn này, giai đoạn mà cuộc đấu tranh vô trang đã lui tàn để mở ra những cuộc đấu tranh chính trị cam go. Nhưng tiếc thay...

Có nhiều người đã đặt nghi vấn là ông bị thanh toán trong trường hợp thanh toán nội bộ, thanh toán chính trị. Cũng có nhiều người cho rằng ông ngã xuống vì kẻ thù của ông và của phong trào ông đã chống, kẻ thù Cộng Sản. Trong quá khứ ông đã từng bị Cộng Sản sát hại hụt nhiều lần. Trước thời gian bầu cử Tổng Thống, Cộng Sản rất hy vọng chế độ miền Nam sẽ bị sụp đổ vì những tranh chấp lợi quyền chính trị giữa những phe phái, những người Quốc Gia với nhau, những niềm hy vọng đó đã mất và ngày nay dường như tiêu tan sau khi TT Thiệu giao cho ông Phó T.T. Hướng nhiệm vụ làm sao phải hòa giải được mọi chống đối.

Trước việc Trung Hoa Quốc Gia bị trục xuất khỏi Liên Hiệp Quốc, Trước Thượng Viện Mỹ cúp viện trợ kinh tế. Trước sự rút quân mau chóng của nhiều lực lượng đồng minh đang đồn Nam Việt Nam vào một tình thế khó khăn, mọi người đã đẹp bỏ mọi bất đồng chính kiến để ngồi chung với nhau chờ hầu cứu vãn được đất nước. Cộng sản từ xưa đến nay bao giờ cũng e ngại về sự đoàn kết của những người quốc gia, vì vậy, Nhưng bà Nguyễn Văn Bông mới đây đã cho rằng bà không tin có bàn tay của Cộng sản nhúng vào cái chết của chồng bà? Lời nói trên của bà quả phụ Nguyễn Văn Bông (1 trong những người đàn bà trí thức nê na, gương mẫu chỉ biết thờ chồng nuôi con, ít khi xuất hiện nơi hội hè đình đám) có giá trị tới

mức độ nào, đành phải chờ cuộc điều tra của nhà cầm quyền cũng như của Phong trào Quốc gia Cấp Tiến.

Nhưng dù giáo sư Bông có bị thăm sát bởi tay ai đi nữa, thì cái chết của ông vẫn là 1 thiệt thòi lớn cho quốc gia, cho dân tộc.

«HÃY LÀM ĐIỀU TA NÓI...»

Từ khi quân đội Hoa kỳ tràn ngập Việt Nam thì nền kinh tế của ta có vẻ phồn thịnh, nhưng đó chỉ là sự phồn thịnh giả tạo, một thứ phồn son tô trát trên cái khuôn mặt già nua, khắc khổ. Những đồng bạc xanh đỏ của quân đội đồng minh rơi vãi đã làm cho những thành phố của một đất nước đang chìm ngập trong khói lửa chiến tranh có cái dáng dấp của những thành phố ở những QG tân tiến những nóc bin đình cao ngất, những xe hơi đắt giá những tiện nghi vật chất như tủ lạnh, máy giặt, tivi, những loại xe gắn máy v.v... đã tạo ảo tưởng sai lầm cho nhiều người, ngay cả những người trong chính quyền, là nước ta cường thịnh lắm, sống riết mãi trong ảo tưởng khiến người ta cho ảo tưởng là thực tế thế mới bỏ mẹ!

Nhưng bây giờ thực tế cúp viện trợ đã đập vỡ ảo tưởng, người Mỹ sắp bỏ ta mà đi, quân đội đồng minh sẽ rút hết, lớp vàng phồn thịnh bị cuốn xoáy xuống dưới đáy, để lộ ra một sự thực thê thảm, dân ta sẽ thiếu ăn.

Trong mục đích giữ vững tiền đồn Đông Nam Á là Nam Việt Nam, người Mỹ đã đổ vào đây bao nhiêu đô la từ nhiều năm nay, những con số hàng tỷ đô la có giá trị như những số lượng máu cần và đủ để nuôi một cái thân thể suy yếu vì bệnh chiến tranh và tham nhũng tàn phá, kẻ ra thân thể có thể mạnh được nếu những người cầm quyền liên tiếp ở đất nước này đừng chơi trò thủ đâm kinh tế. Sự thủ đâm đã làm tiêu mòn hết số lượng máu, làm thân thể bạc nhược, và sắp ngã quỵ vì cơn bệnh cạn máu ngột ngột.

Thực ra thì cũng có đôi ba chính phủ cũng nghĩ tới trường hợp bị cạn máu, tức là bị cúp viện trợ đấy, và họ đã bày đặt ra những chính sách gọi là khắc khổ, kêu gọi dân chúng hy sinh, thắt lưng buộc bụng, nhưng tất cả những lời kêu gọi đều vô nghĩa, vì ngay chính những người lớn tiếng kêu gọi cũng đã chẳng tự nghe theo mình, cái trò bản một số công xa phổ thái đã chẳng thể làm sáng giá cho chính sách khắc khổ có tính cách làm dáng kia. Bàn công xa cũ để mua nhiều công xa mới, nhiều công sở đi trang bị những dụng cụ có tính cách cơ khí để tiết kiệm thời giờ, nhân viên, nhưng cũng do đó mà có nhiều công sở có nhiều người tới bàn làm việc để làm chuyện nhà v.v... Người nhà nước và những người nhà dân, thuộc loại dân được ưu đãi vẫn sống phây phây trên tột đỉnh sung sướng, trong lúc hàng triệu người dân lao động, nông ngư dân sống bằng cách vất kiệt mồ hôi vẫn không đủ chi dụng hàng ngày.

Trong những ngày sắp tới, nhất là trước con số dự chi ngân sách Quốc Gia 1972 quá lớn lao, người dân sắp được

nghe lại những điệp khúc hãy thắt lưng buộc bụng, hãy khắc khổ để hy sinh thêm nữa của nhà nước. Mấy lần trước chỉ đòi hỏi, kêu gọi suông, nhưng chắc lần này thì phải khắc khổ thực sự rồi, chỉ tội cho những người thuộc lớp được ưu đãi từ khuya, sống sung mãn quen nay phải khắc khổ chắc khó chịu lắm, còn dân chúng thì khác, vì đã đói quen, nay đói thêm chút nữa cũng chẳng sao.

Khi kêu gọi dân chúng làm một việc gì, nhà nước thường hay làm trước để cho dân chúng thấy nhà nước cũng làm với dân, vậy xin các người nhà nước hãy tự khắc khổ trước bằng cách mạnh dạn từ bỏ mọi tiện nghi vật chất hàng ngày của mình. Nhưng ở quốc gia nào đó thì được, chứ ở nước ta, bệnh trọng hình thức còn quá nặng, một khi đã là người nhà nước, tức là có chức vị cao sang thì phải có những phương tiện sa hoa để xứng với chức vị, hơn nữa lại vì «phương diện quốc gia», không thể để các nước coi thường được, nên còn khuya người nhà nước mới có thể tự khắc khổ. Nhà nước đang áp dụng câu nói sau đây với dân: «Hãy làm những gì ta nói, đừng làm những gì ta làm.»

TRÊN BỜ VỰC

Giữa lúc dân chúng nhao lên vì những tin tức chẳng mấy sáng sủa gì của nền kinh tế Giao Chỉ, giữa lúc những lực lượng đồng minh rời bỏ mọi căn cứ trong đất liền để tập trung tại những bờ biển chờ giờ lên tàu về nước, thì tại Cao Miên, quân đội CS đã «thừa thắng xông lên» tấn công toàn diện, thị trấn Romlong thất thủ sau hơn một tuần bị vây hãm, nhiều đường giao thông tới thủ đô Nam Vang bị cắt đứt. Cao Miên ở sát nách Việt Nam, và sự thắng thế quân sự của phe CS tại đây là một đe dọa không cho xứ Giao Chỉ.

Việt Nam như đang đứng trên bờ vực, mà những trận gió cuồng lại mỗi lúc một mạnh, chẳng hiểu tới lúc nào thì hóa điều đờng giầy. Nhiều chính khách từng hào sảng sống chết với đất nước, đấu tranh cho dân chúng, có lẽ đã tiên liệu được những chuyện gì sắp xảy ra, cho nên họ đã và đang lo giã gạo để chuẩn bị ngoại quốc cùng với những quý kim, quý vật mà họ đã thu góp được từ lâu. Họ đi ngoại quốc để «tranh đấu nơi quê người».

Trên bờ vực, chỉ còn lại những người V.N nghèo khổ và cô đơn là phải kết lại với nhau để tạo thành khối, thành sức mạnh để chống với gió.

Lớp huấn luyện Chó canh gác và giữ nhà

Do khuyến sư Trương Văn Bè và Trọng Tấn phụ trách.

Xin hỏi tập chương trình Huấn luyện tại 218/16 Nguyễn Huệ hay Đức hoặc 51/4B Nguyễn Trãi ĐT: 28.893.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HÀNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỐ QUỐC
- QUÝ VỊ HÀNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HÀNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-tuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP
Số 7 kếp Bến Chương Dương, Sài Gòn
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

CỬU SÙNG

BỨC THƯ KẾT CỎ NGÂM VÀNH

May quá, phúc bầy mười đời mười tươi kiếp cho đất nước chúng ta, Hạ Bộ sau khi chơi trò giặt gân kéo dài cả tháng nay để ngâm tẩm miết, hôm qua đã bắt đầu đi vô con đường hợp thức hóa, và không có một ai bị loại hết. Còn nguyên vẹn 5 bà già giặt giặc mí lì 154 đảng anh hùng mã thượng... phong tình. Thoạt đầu người ta tưởng rằng sẽ có hai con vật tế thần là Lê chí Hiếu (em ruột tỉnh trưởng An Xuyên Lê Chí Cường) người dẫn đầu số phiếu trong toàn quốc ngang với dân biểu trưởng Chăm Nguyễn Ngọc Nghĩa, và Hồ Uyển. Nhưng rút cục, xuy xóa, huê cả làng hết c. o vui về cả.

Cả khối Mặt mo lẫn khối Ác ôn còn đồ và khối Cũ lẳng đều đồng thanh quyết nghị hợp thức hóa hết chơn hết chọi, vì một khi đã thú thì cho thú luận một thể, không hề pháp nhiệm 11 lại thua kém pháp nhiệm 1 về phương diện thú, chả hòa ra là xoàng xĩnh lắm ru.

Chính vì vậy, cái bang Nguyễn Văn Phước, trong khối Ác ôn còn đồ tục gọi là khối đối lập đã nhấn mạnh rằng, đa số muốn loại hai bạn Hồ Uyển và Lê chí Hiếu như một vật tế thần và xài luật rừng để hợp thức hóa tron 157 cái bang, tại sao không dùng luật rừng hợp thức nốt 2 móng cuối cùng này.

Đám Cái bang trong hai khối Cũ Lẳng (tục gọi là khối Độc Lập) và khối Mặt Mo (tục gọi là khối thân Hành Pháp) nghe thấy bài tai quá bèn vỗ tay rùm rụp và tán thành tít xuyết.

Hai đảng Hồ Uyển và Lê chí Hiếu như người được cái từ hoàn sinh đã cảm động đến rớt nước mắt, chấp tay xá lia lia các bạn đồng viên và xin thể đem thân trâu ngựa để phục vụ Hạ Bộ tho đến lúc rách nát ra mí thôi.

Sau đây là nguyên văn bức thư "kết cỏ ngâm vành" của hai móng sừ toạ này dâng lên cho toàn thể Hạ Bộ từ ông chủ tịch đến bác loong toong.

Kính thưa các vị sừ tồ, sừ bá, sừ thúc, sừ huynh, sừ muội, sừ tử.

Chúng con ký tên dưới đây, Lê Chí Hiếu đơn vị An Xuyên và Hồ Uyển đơn vị Lê ku vừa mới được các quý vị mô lượng hải hà, ban phát những sừ từ bí hi xá để hợp thức hóa cho chúng con được làm Cái bang kể từ giờ phút này. Chúng con là những người trở về từ cõi chết vì đã tưởng rằng thể nào cũng bị đi đong, thể mà không ngờ phước đức tại mẫu, chúng con lại được các vị cứu xét tán tình cho sống lại làm người. Ông đức ấy xem bằng non Thái, chúng con xin kết cỏ ngâm vành, chả bao giờ dám quên.

Như con đây là Lê Chí Hiếu, hôm mới đây đã bị truy tố ra tòa vì tội khai man hồ sơ hoãn dịch gia cảnh. Vâng thiệt thế, con có tất cả ba anh em trai, Anh cả thì mần tình trưởng An Xuyên, con là đứa thứ hai, còn người em thứ ba thì làm đội xếp. Nhưng con đã cho thẳng thứ ba đi khai hội mí run để con có đủ điều kiện hoãn dịch và sau đó ra tranh cử. Không ngờ nhà nước khám phá ra và đưa con ra tòa. May ra nhờ cái sự hợp thức hóa này từ đây con sẽ trở thành bất khả xâm phạm và tiên sừ bỏ thẳng nào cũng chả có dám động đến lông chân con nữa. Con cảm ơn quý vị ra rít.

Còn như con đây là Hồ Uyển. Tội lỗi của con thì rất nên là một sự phát phơ con tòm he. Một cái thùng phiếu khi đem từ trên trục thẳng xuống đã bị bật nắp. Phiếu trong thùng bay tung toé, Người ta xúm lại nhặt hết rồi nhét vô. Chả biết có sự ăn gian hay không, điều ấy chỉ có Chúa hay Phật mí có thể biết được mà thôi. Tuy nhiên người ta vì muốn dùng con làm vật tế thần nên đã chụp cho con cái mao ăn gian và định đuổi cở ra khỏi Cái bang. Nhưng cũng may, các quý vị đã đến giờ soi xét, nay con đã công thành danh toại, con không bao giờ dám quên ơn quý vị.

Nói tóm lại, hai chúng con : Hồ Uyển và Lê chí Hiếu sẽ cương quyết làm sáng danh Hạ Bộ, nhất định sẽ noi theo cái gương sáng quốc của các vị tiên nhiệm như Lê tại Hòa, Phạm chí Thiện, Nguyễn quang Luyện, Nguyễn bất Lương, Hoàng Thng v.v... để khiến cho Hạ Bộ ngày càng thêm vang danh bốn bề, vua biết mặt chúa biết tên, ăn mây khét tiếng và bọn đầu trộm đuôi cướp phải nê vi.

Xin các sừ tồ, sừ bá, sừ thúc, sừ huynh, sừ tử, sừ muội hãy đặt hết tin tưởng nơi chúng con.

THÀNH TÍCH ĂN GIAN

Ủy Ban Hợp thức hóa của Hạ Bộ gồm 25 dân biểu do các Quận khu đề cử đã tuyên dương công trạng những thành tích sáng chói về cái sự ăn gian của một số các địa phương như sau :

Tại Vĩnh Bình, hai phòng phiếu số 19 và số 20, người ta ghi nhận số phiếu của ứng cử viên đặc cử cao hơn gấp 5 lần số cử tri đi bầu. Sự kiện này xảy ra tại các xã : Song lộc, Long hoàn, Long hưng, An trường, Tân an, Huyền hi, Phong phú, Châu điện, Tam ngãi, Thng hòa, Tân hòa, Mỹ long, An phú Tân, Hùng hòa, Long toàn, Long Vinh, Long hữu, và đã khiếu nại hợp lệ.

Tỉnh Bạc Liêu cũng có tới 11 phòng phiếu trong đó biên bản kiểm phiếu bị thay đổi một phần hay toàn phần, các trường phòng phiếu bị buộc phải ký lại hoặc người khác ký thay. Đầu răng đã có sự khiếu nại hợp lệ và có nhân chứng đáng hoàng nhưng ông đầu tỉnh chơi cửa cha đã không thêm cứu xét. Cũng ở trong tỉnh Bạc Liêu còn có hai phòng phiếu ma mang số 22 và 23. Hai phòng này không có sự kiểm phiếu nhưng nhà nước địa phương đã vẽ ra một kết quả bố vếu để cho gà nhà về nhứt.

Tại tỉnh Bình Thuận đã có 22 phòng phiếu bị di chuyển bất hợp lệ.

Ngoài ra, ba địa phương kể trên còn xảy ra những vụ ngăn trở, đàn áp, bắt bớ quan sát viên, tất cả đều có khiếu nại hợp lệ nhưng đều không được cứu xét.

Tuy nhiên có điều tức cười là sau khi chửi bới vung vít bãng mồm, chửi loạn cào cào mất cả mấy kí lô nước rã, cái Ủy ban Hợp thức hóa này đã long trọng hợp thức hóa tuốt luật không trừ 1 móng nào kể cả móng sừ Vũ văn Quý đã bị tòa xử vô hiệu hóa sự đặc cử và móng sừ Lê chí Hiếu bị truy tố ra tòa về giả mạo công chứng thư.

Thế mới biết rằng khối Cũ lẳng, khối Ác ôn còn đồ và khối Mặt mo làm việc hay thiệt. Rít xứng đáng đồng tiền bát gạo và tách ứng mí lòng tin cậy bừa bãi của các cử tri.

ÔNG NGOẠI CHƠI CÁC CHA ÁM SÁT

Một hãng tin khi gió thổi tà nào đó đã đăng tải một nguồn tin, theo đó các bố giám sát viện tiết lộ rằng, đại hội đồng ám sát sẽ đặt vấn đề xét các ở tham nhũng ở các tòa Đại sứ nhất là sứ quán Việt Nam tại nước Lào.

Tin này vừa được tung ra tức thì ông Ngoại bèn mở ngay một cuộc họp báo để thoi lại các bố ám sát. Ông Ngoại biểu rằng việc tung tin khi chưa có kết quả điều tra là một hình thức không đứng đắn.

Và ông Ngoại còn tố thêm : «c. nhiều bố ám sát mang theo cả vợ con đi ngoại quốc trong các chuyến công xuất điều tra. Đùng !

Cái gì nói phải thì củ cái nghe cũng lọt lỗ tai. Từ trước đến nay, ám sát viện có cứ như káo g. Cửa thấy mần một củ nào ra trò. Nay vẫn đ tham những ở trong nước mà còn mần chửa xw hướng chỉ là vác ba toon, loaz đon ra nước ngoi để dò dẫm thì có khác chi như sừ đit voi. Níc của đảng tội thì ám sát viện cũng mần được vài ba củ rồi đó. Tí dụ như mần một ông Tư ng về củ vj quê ở Quảng Nam, Quảng Ngãi. Nhưng mần đ đ rợ ít lâu thì ông tướng này không những vjag nax bàn thạch mà li còn lên lon vu vu.

Nay đi ra nước ngoài điều cha điều chỉ m mang theo cả vợ con thì hông hiểu điều chỉ cái nđi chi ? Ông Ngoại tố khổ là đ đng về : bở già lla. Thào nào mà trong cuộc họp báo vừa qua ông Tổng Ngoc đã phải nói toạc ra rằng hã hã nã nã số ngoại tậ số hữu phải chỉ ra tới 7 triệu đ la cao các phái đoàn công xuất.

7 triệu đ la, tính theo giá chợ đen hiện thậ sơ sơ mới có 2.800.000.000 đ thôi. Đem 2.800 triệu này để xây cất trường đ, dựng trại gia binh, lập các xí nghiệp quốc doanh có phải đở biết bao !

TỔNG TIỀN GẠO MUỐI ĐI CHO RỒI

Dưới sự cai trị sáng suốt của quan nãm Nguyễn ngọc Khi, người hùng của thành Cing hòa năm xưa đã chạy tốc phở trước sức tấn công của quân đảo chính 1-11-63, thị xã Đà Nẵng đã sản xuất ra được tới 2.000 cái mồi bít bít gắp lể. Tính ra cứ mỗi khu phố có tới 9, 10 cái đầu bại gạo.

Dân chúng đang bị nạn bão lụt hoành hành, rách như sừ mướp bên trường bở ngi rã rã, piem này chỉ có lo đói đi vô chỗ mồi cũn có gjo ăn. Nhưng buồn tình thay, tiêu bài gjo thì rất nhĩa như sau này, nhưng bọn con buôn mọt lại giãm biển đi hết để phát mại chợ đen. Cing may mà nhà nước Saigon khôn hòa đi hãm phần cái sừ bít gạo cho họ chớ nếu không thì dù có chuyèn chớ củ cái vjra lúa miền Nam ra ngoài cũng bị họ đũa cở hết veo.

Trước sự ăn năn làm ra của đim con bít Đà Nẵng, dân đầu cơ ở Nha Trang bèn bắt chước luôn. Vừa hôm trước mới chỉ có 300 cái tiêu bít gạo, bữa sau đã mọc ngay thêm 50 cái nữa vị chi đi là 350 cái.

Tổng Cục Tiếp Tế cũng thức thời phanh luôn không phanh nữa.

Cứ theo như đr luận thì mỗi cái tiêu bài gạo đã phải cúng cở hơn từ 20.000 đến 30.000 đ đng. Vjv thì hãy cứ thử mần 1 con toan xem, tron số hyn hai ngàn cái tiêu bài f, người ta đã phải cúng đ đng ba, ông vj bao nhiêu. Hing mấy chục triệu !

Sau khi bị mất tiền một cách đau đm, đim con buôn ma tít bèn xuống đường ăn i rồi lại đòi hỏi sự phục hồi chế độ phân phối gạo theo khối phần.

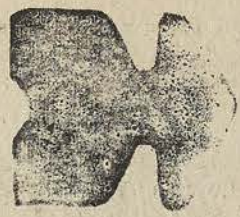
Tất nhiên dân chúng đâu có phải là đồ thông minh. Việc bán gạo tự do đã khĩa cho mọi người dễ thờ thì không ai dại gì lại trở về mí cái chế độ quota để cho thiên hạ tha hồ đầu cở tích trữ, nó này nòi ra đủ các loại chợ đen chợ đỏ. Chính vì vậy mà các vụ xuống đường của các tiêu bài gạo chả có đi tới mồi hết.

Bấy lâu nay các bố ám sát cứ bín công xuất điều tra hoài. Nay xin mần thử 1 phái "nội xuất" ra miền Trung để xét xem mần ngàn cái tiêu bài mọt tí kia đã có những ông tướng ông tá, ông kẹ nào dính máu ăn phần.

Và số gạo "thực kết" kia có bị đem ra ngoài bưng cúng cở hòa cộng sào không ?

Advertisement for RHUMEX (Sirop Réactin) featuring an elephant logo and text: 'CẢM CÚM - SỐ MŨI - NHỨC ĐẦU - NHỨC RĂNG - ĐAU NHỨC BẮP THỊT HÃY UỐNG RHUMEX (Bán tại các nhà thuốc tây) Nhãn Hiệu Con Voi. Biếng ăn ! Mất ngủ ! HÃY UỐNG : SIROP RÉACTIN (Béta) - ĂN NGON - MAU ĐÓI - LÊN CÂN NHANH CHÓNG - ĐỂ NGỦ YÊN LẠNH - TRỊ MỌI PHONG NGŨA.' (SOM BYTIQCBP)

CHÉM RUỒI

Đàn đũa mà gãy tại trầu
Đàn đàn bản xẻ gươm đầu chém rưỡi
VĂN-QUÂN họ thú

HÈN

Giáo sư Nguyễn Văn Bông đã vĩnh viễn đi ra khỏi cuộc đời ở trọ và nhớ bản này. Cái chết của ông đã làm mọi người bàng hoàng, xúc động. Ông không chết bình thường như mọi người. Ông chết bởi bạo lực, bởi một trái mìn cực mạnh của quân khủng bố. Xác ông cháy đen, co quắp bên chiếc xe cũng cháy nát, còn bốc khói. Dư luận khắp nơi đã ngậm ngùi thương tiếc ông và căm phẫn về hành động của bọn sát nhân đầu măt. Con người ông, cuộc đời ông bỗng trở nên to lớn, rực rỡ như một huyền thoại. Như một bài ca...

Và giờ đây, hẳn ông đang yên nghỉ ở một nơi nào đó, không còn những hận thù, những tranh chấp, những tham vọng điên cuồng. Không hiểu những kẻ đã giết ông, đã đặt mìn vào xe ông, đã dùng bạo lực, giờ đây đã thỏa mãn chưa, đã đạt được tham vọng của chúng chưa? Thật ra, chúng chỉ là những thằng hèn, chúng đã dấu mặt giết người, chúng đã khiếp đảm, sợ hãi trước một Nguyễn Văn Bông, một nhà mô phạm khả kính, một chính trị gia không đồng tư tưởng với chúng.

Trên tờ báo này, đã nhiều lần, bọn CO phê bình, đã kích ông Bông, không đồng ý với ông Bông ở nhiều điểm. Thế nhưng, bọn CO lại vô cùng ghê tởm bọn người đã dùng bạo lực để sát hại ông Bông. Không dám thẳng thắn, công khai nói lên quan điểm của mình với đối phương đã là hèn. Lại còn dùng bạo lực để bịt miệng đối phương, đâm lên sau lưng đối phương, lại càng hèn hạ đáng ghê tởm hơn nữa.

Nhưng dù thủ phạm là ai đi nữa, dù ông Bông có làm gì chẳng nữa, bạo lực vẫn không thể được chấp nhận. Nếu CS giết ông Bông như chúng đã từng giết hại những người quốc gia từ những năm 45, 46 đến nay thì chúng càng tạo cơ hội cho những người quốc gia đoàn kết với nhau để chống lại chúng tích cực hơn nữa. Nếu chính những người quốc gia, vì quyền lợi, vì độc ky, mà thanh toán nhau thì tự họ đã đào lỗ chôn mình. Bạo lực chẳng bao giờ giải quyết được gì!

Dù sao thì ông Bông cũng đã chết. Chính những kẻ giết ông đã quàng vòng hoa vinh quang lên cổ ông, đã « thánh hóa » cái chết của ông, đã giúp ông trở thành một anh hùng! Biết bao người trước đây có thể khinh ông, ghét ông, chống đối ông, nhưng nay đã thương mến và ca ngợi ông. Kẻ viết những giòng này, cách đây ngót 10 năm, đã từng là môn sinh của ông ở trường Luật. Lúc này, như còn nhớ rõ từng trang sách, từng lời giảng của ông về Luật Hiến pháp. Mặc dù không đồng quan điểm về chính trị với ông nhưng luôn luôn tôn kính ông, một bậc thầy, một người đàn anh, một nhà mô phạm hiền lành, đức độ.

Mong rằng ông Nguyễn Văn Bông sẽ còn sống mãi mãi trong lòng người...

MẶT DÀY

Vừa rồi, các đào kép nhà hát tây lại đặt thêm 1 thành tích lẫy lừng là hợp thức tuốt mo 159 DB. Như vậy là vui vẻ cả làng, anh nào cũng được làm dân biểu, chẳng anh nào phải trở về đuổi gà cho vợ!

Và từ nay nhà hát tây lại có thêm 1 lũ đầu trộm đuôi cướp, sẽ làm «rang danh» cho viện Hạ Đô sau này. Từ nay, nhà hát tây sẽ có những anh chuyên ăn cắp phiếu, lường gạt cử tri, dùng giấy tờ giả mạo, kể cả những anh đã bị tòa án phạt tù vì tội gian lận trắng trợn, có anh còn bị vô hiệu hóa sự đặc cử nữa. Trong số này, có những người đáng kể như người Hồ Uyển, đặc cử vì về ngược chò kết quả của thùng phiếu chót bị bẻ giữa đường

như các người Trần Đình Ngọc, Hồ Kim Long, Vũ Như Quý, Như Văn Úy bị tòa kết án từ 10.000 đến 50.000 bạc và tù 6 tháng tù treo vì tội vi phạm luật bầu cử, vận động tranh cử trái phép. Riêng Vũ Như Quý đã bị tòa phạt và hủy bỏ sự đặc cử. Còn người Lê Chí Hiếu thì dùng công chứng thư giả mạo để không đi lính...

Nói tóm lại, những anh được hợp thức hóa trên đều là những nhân tài thuộc thành phần bất hảo nổi tiếng. Những nhân tài này, khi được hợp thức đã đứng lên xá các đồng viên để cảm ơn vì đã được mọi người « mở lòng thương » mà cứu cho. Sự hợp thức hóa này, được ông Đặng Văn Tiếp cho là « một hành động can đảm »!

Như vậy là nhờ lòng thương và can đảm, người ta đã hợp thức tuốt tuốt cho nhau, chẳng kể gì đến dư luận và công lý. Cả một ủy ban mệnh danh Ủy ban Hợp thức hóa đã được thành lập rầm rầm rộ rộ, rồi phân loại hồ sơ rồi hợp hành ôn ào, cứ làm như sẽ ghé gớm lắm, sẽ thắng tay với những phần tử bất hảo. Nhưng cuối cùng, trái núi đã đổ ra con chuột.

Những dân biểu lem nhem đã để ra Ủy ban HTH và UBHTH lại để ra những dân biểu lem nhem. Thì ra, tất cả đều là cá mè một lứa mà thôi! Cứ cái đà này, trường đại học Hà Nội có nhiều triển vọng sẽ vượt xa thành tích nhiệm kỳ trước cho mà xem; sự hợp thức hóa « can đảm » vừa rồi đã nói lên điều đó. Không hiểu các nhân tài cơ Trần Văn Ân, Đặng Văn Tiếp có làm nên cơn bão giông không, hay cũng lại « can đảm » như mọi người?

ÔI, HÒA HẢO!

Vụ chính quyền bắt thân khám xét trụ sở Phật giáo Hòa Hảo ở Saigon vẫn còn nhiều rắc rối. Hai ông Lương và Tường vẫn còn giao ban qua lại, chẳng bên nào chịu nhường bên nào.

Sau vụ khám xét, ông Lê Quang Liêm đã tố ông Tường là giáo gian, là phản Đạo, là kẻ công rân cần gờ nhà kẻ bán giấy quân dịch... Để trả đũa, ông Tường đã ra thông cáo quạt lại, cho rằng ông Liêm là người đã bị giáo hội khai trừ vì tội bán giấy hoãn dịch cho người Việt gốc Hoa, ngụ ý tạo chữ ký của trụ sự viên 14 tỉnh miền Tây, dấu vũ khí bất hợp pháp trong trụ sở.

Bản thông cáo của ông Tường còn tỏ ý tiếu rạo cuộc khám xét của nhà chức trách đã không đạt được kết quả như ý ông ta mong muốn, nhân viên công lực đã chần chừ, trì hoãn, không chịu phối hợp với ông Tường để mở cuộc khám xét đúng lúc văn phòng ông Liêm có chứa vũ khí và người cư ngụ bất hợp pháp. Bây giờ khám xét xong, phe ông Liêm lại trở về chiếm ngụ trụ sở như trước, làm ông Tường mất chỗ.

Theo những lời tố cáo qua lại trên thì cả hai ông Liêm và Tường đều thuộc thành phần phản phản Đạo, phản Thần, đều bán giấy hoãn dịch và đều bị khai trừ khỏi Giáo hội, đặc còn tư cách con mẹ gì nữa! Nếu Đức Huỳnh Giáo chủ còn sống, chắc Người cũng phải bất tỉnh vì những lời chửi nhau kịch liệt của hai ông đệ tử gương mẫu trên. Nhờ có hai ông ấy vạch áo nên mọi người mới được xem những chiếc lưng chẳng lấy gì làm sạch sẽ cả.

Nhưng tại sao lại có sự chửi bới nhau thâm tộ và vạch áo cho người xem lưng như vậy? Chắc nguyên do cũng chỉ vì mấy tấm giấy hoãn dịch. Hai ông đều tố nhau là kẻ bán giấy hoãn dịch thì chắc rằng cả hai ông đều có bán. Theo bọn CO được biết, trước đây, ông Tường và ông Liêm cùng một phe, rất thân thiết với nhau trong công cuộc đi với nhà nước và chống lại phe các ông Thành Nam, Huỳnh Văn Nhiệm. Phe nào cũng tự xưng là đại diện chính thức của Tổ đình, hoặc là giòng dõi chính thống của Huỳnh Giáo chủ. Sau đó, nhờ xú dục tới cả « trái na » phe ông Tường và Liêm đã giành được trụ sở hiện tại. Thân nhau như vậy thì chẳng lẽ việc bán giấy hoãn dịch lại không có nhau?

Vậy bây giờ, ông Tường và ông Liêm quay ra đánh nhau, bởi tro trát chấu vào mặt nhau và tố nhau bán giấy hoãn dịch có lẽ cũng vì trong cái vụ

bán giấy này, hai ông đã chia chác không đều nên mới xảy ra có sự như thế!

Lần này, ông Liêm đã lẹ tay chiếm được trụ sở của Giáo hội và loại ông Tường ra ngoài lề đường. Nhưng ông Tường lại lẹ chân đi ngay với chính quyền và đất chính quyền về khám phá trụ sở bắt giữ người của ông Liêm. Chiến tranh do đó đã xảy ra và hận thù giữa hai bên càng ngày càng dâng dâng.

Tuy nhiên, theo luật giang hồ, trong vụ trên, ông Tường đã có lỗi. Việc nội bộ của mình mà lại đi mời nhà nước, tức là người ngoài xen vào thì ra cái quái gì nữa! Bị tố là công rân cần gờ nhà cũng không phải oan ức. Lẽ ra, hai người phải đóng cửa bảo nhau, bảo nhau không được thì cời áo mà vật nhau, đánh nhau một trận, như Long Hồ quyết đấu vậy, hà tất phải đi mách chính quyền để rồi chính mình cũng chẳng đẹp mặt gì, lại lòi ra cái vụ giành nhau bán giấy hoãn dịch! Ông Tường già rồi mà còn đại quá.

Hình như ở cái quốc gia nhỏ bé và chiến tranh này, nếu không chia rẽ nhau, không tranh chấp và chém giết nhau, người ta sẽ không chịu nổi. Phật giáo thống nhất chia rẽ. Đảng phái chia rẽ. Sinh viên chia rẽ. Lao động chia rẽ... Bây giờ Hòa Hảo chia rẽ. Ở xứ này, không chia rẽ mới là chuyện lạ!

HÉT VIỆC

Cũng như vụ nhà nước khám xét trụ sở Phật giáo Hòa Hảo, vụ hăng pin Con Cóc vẫn còn hứa hẹn nhiều sôi nổi và gay gắt. Câu chuyện kể ra không có gì, chỉ là cuộc tranh chấp nội bộ giữa chủ và thợ một xí nghiệp, thực hiện một màn « đấm đấm » của các công nhân thật kỹ, phần lớn là nữ công nhân. Theo sự tường thuật của các báo, cuộc đấm đấm diễn ra thật hung hãn. Những lời chửi bới rất đanh thép, những lời đe dọa rất đáng sợ, những lời thách thức rất đanh thép, những lời chửi bới rất đanh thép, những lời thách thức rất đanh thép...

Khởi đầu là một sự sa thải công nhân. Chủ nhân cương quyết không nhượng bộ, lại còn khiêu khích bằng cách đưa công nhân khác vào thay thế. Cuộc tranh đấu của công nhân, do đó, càng bùng lên dữ dội. Đang lúc đó thì ông Cò quận 6 đưa các bạn « đấm » vào can thiệp, thực hiện một màn « đấm đấm » các công nhân thật kỹ, phần lớn là nữ công nhân. Theo sự tường thuật của các báo, cuộc đấm đấm diễn ra thật hung hãn. Những lời chửi bới rất đanh thép, những lời đe dọa rất đáng sợ, những lời thách thức rất đanh thép, những lời chửi bới rất đanh thép, những lời thách thức rất đanh thép...

Trong vụ này, còn có 3 linh mục cũng được các bạn dân ưu ái bảo vệ an ninh khi họ tới yểm trợ tinh thần cho các công nhân tranh đấu. Đó là các vị Trương Bá Cần, Phan Văn Trì và Trần Thế Luân, những tu sĩ Thiên Chúa giáo, đầu tiên đã vào tù vì tranh đấu cho công bằng xã hội. Đức tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình vừa gửi cho đại tá Đờ trưởng xác nhận rằng ba linh mục trên đã trình bày các lý do hành động với TGM trước khi hành động. Ngoài ra, Đức TGM cũng cho biết, đó không phải là một hành vi chính trị mà là một sự ủng hộ tinh thần cho một cuộc tranh đấu ôn hòa về lương bổng để thể hiện các quyền lợi chính đáng của người dân.

Với 1 cuộc tranh đấu rất bình thường, có tính cách nội bộ của 1 xí nghiệp tư, mà lại có sự can thiệp của chính quyền, với cả những vị tu sĩ nữa, để đến nỗi một người vốn trầm tĩnh như Đức TGM Nguyễn Văn Bình cũng phải lên tiếng phản nản, thì quả thật nhà nước đã hết việc làm mất rồi. Vì thế việc nếu nhà nước mới nhảy xỏ vào vụ hăng pin Con Cóc để làm cho to chuyện ra. Trong trường hợp này, lẽ ra, nhà nước chỉ nên đóng vai trọng tài giữa chủ nhân và công nhân thay vì tưởng làm mình là chủ nhân hăng pin Con Cóc để thẳng tay trừng trị công nhân, những người nghèo khổ và bị bóc lột.

Nhà nước ở đây là quan Đờ trưởng và quan Cò quận 6, người đã chỉ huy cuộc đàn chào công nhân hăng pin Con Cóc và không thêm trả lời các nghị cục Đờ thành, coi các ông nghị này như cỏ rác vậy.

Có lẽ cũng vì hết việc làm nên mới đây quan Đờ trưởng còn ra lệnh đuổi nhà gần 100 gia đình quan nhân công chức hiện cư ngụ tại 1 số tầng lầu 3 chung cư Nguyễn Thiện Thuật.

Trong khi Thủ tướng Khiêm ra sắc lệnh đình chỉ mọi hình thức đuổi nhà đuổi đất trong giai đoạn này thì quan Đờ trưởng lại cứ ra lệnh đuổi để cho có việc làm và cho những nạn nhân phải vùng lên tranh đấu cho vui. Thế mới biết nhà nước đã cai trị dân theo chính sách tự do, trống đánh xuôi, kèn thổi ngược cũng chẳng sao.

Chỉ tội nghiệp cho công nhân hăng pin Con Cóc và những nạn nhân bị đuổi nhà trong tình trạng kinh tế đen thui hiện tại mà thôi!

Ba Tàu xưng tụng Tổng Ngọc là đáng cứu thế của nước Chợ Lớn!

- Tại sao nước Chợ Lớn lại biết trước những loại hàng sẽ tăng giá?
- Các nhu yếu phẩm được cất giấu để chờ Tổng Ngọc cho bằng giá mới!

CHỢ LÈO (TĐ) 18-11: Tuần này được ghi nhận là Chợ Lớn nhộn nhịp như những ngày giáp Tết. Điều đáng buồn nhất cho người Việt Nam không phải là nước Chợ Lớn đã biết trước những loại hàng nào sẽ tăng giá và xuống giá trong lúc ông Tổng Ngọc và Tổng Trường chưa phổ biến bằng giá mới cho các loại hàng. Đây là một thói quen mà nước Chợ Lớn luôn luôn biết trước những độc chương của hai Bộ Kinh Tế Tài chánh. Những gian thương có máu mặt đã "bắt bắt" Những loại hàng

sẽ được bán theo giá mới trong ít ngày nữa. Bọn gian thương này đã hơn một lần hốt bạc tỷ về đường kiếm thanh long đao múa theo chiêu kiếm ước song hành của Tổng Ngọc. Đến ngày hôm nay thêm một lần nữa ba Tàu lại được vận hội mới để xưng tụng Tổng Ngọc là "Đáng Cứu Thế" của nước Chợ Lớn. Ai cũng biết Chợ Lớn là kho chứa hàng hóa để phân phối cho toàn quốc. Giờ đây, nhờ Tổng Ngọc nước Ba Tàu chẳng cần bỏ vốn lại thu được hàng chục tỉ bạc nhân dịp đón xuân con Chuột.

NOC ĐOC

ĐÃ CÁT GIẤU NHỮNG LOẠI HÀNG ĐƯỢC BÁN GIÁ MỚI

Sữa, đường, xi măng và những loại hàng sắp được bán giá mới hiện nay Ba Tàu ngưng xuất kho. Những tiểu thương gia vào Chợ lớn lấy hàng trong tuần này đều bị từ chối mặc dù họ đều là những khách hàng buôn lâu năm. Ba Tàu đã nói rằng họ phải kê khai những loại hàng theo thông cáo của Bộ kinh tế (?)

nên không thể xuất kho trong lúc này vì sợ Bộ kinh tế phạt (?). Sự thực thì ai cũng biết là Ba Tàu không xuất kho là vì còn chờ bằng giá mới. Thế là sau khi quân nhân công chức được tăng phụ cấp thì số tiền tăng này đều được bỏ vào túi của nước Chợ Lớn, Ngọc lại những món hàng

ngày trước...
Bọn C.O yêu cầu Đại tá Đồ trường phải có những biện pháp cấp thời vì hiện nay nhiều tiệm không bán sữa đường, ci ment và hiện nay chưa được bán giá mới mà nhiều tiệm buôn đã công khai bán theo giá thông báo trong bữa ăn với ký giả tại Hội Ky mã.
Xin ơn trên ban phước lành cho ông Tổng Ngọc và Tổng Trường, đồng thời xin Trời Phật phù hộ độ trì cho nền đệ tam Cộng hòa VN.

xuống giá như: xe hơi, ti vi, tủ lạnh, vải lụa thì họ cũng đã biết trước nên bán tống bán tống cho mau từ nhiều

Toàn là những cái đẹp mắt cả

Ở Saigon nhiều thiếu nữ đã tranh nhau khoe giò khoe ngực ưỡn à ưỡn ẹo trông cứ xốn cả mắt để lỵ vọng mình sẽ là người duy nhất được tuyên thệ cầm cờ cho phái đoàn thể thao đi dự Á vận hội. Chỉ có một cái cần dài mà sao lại làm kẻ chết mê chết mệt thích nằm đến thế?

Trong khi các cô khoe thân hình đẹp mỹ như thế thì cũng có một chuyện đẹp khác xảy ra trên đất Tây Cống này. Đó là chuyện mấy con heo giống Hoa kỳ dân ta đã phải dốc hầu bao ra mua với giá rẻ mạt khoảng 7000 Mỹ kim một con (thứ nhân số tiền này với 400 để tính ra bạc VN) nhưng không hiểu sao bọn tham những lại lập kế mạt mớ đánh lộn con heo mua một số lớn loại 10 tỉ thay vào những con 7000 đ. kia, để có một khoản lớn bỏ túi. Ai nghĩ ra cái mưu này thật là tuyệt. Làm sao phân biệt được loại rẻ mạt với loại đắt hơn vàng kia? Heo Mỹ nào chả là heo Mỹ. Ngay đến người, giữa các ông Nixon, Kissinger, Fulbright, Mc Govern mà nhiều kẻ còn chả nhận ra huống chi là heo. Văn biết heo có nhiều loại, có loại mặt heo nhưng lòng rất... người và người cũng có năm bảy đấng, có kẻ mặt người nhưng bụng dạ lại rất... heo. Như bọn

tham những nêu trên chẳng hạn.

Một pha đẹp mắt cũng mang nhiều tính chất loài súc sinh. Đó là vụ một ông Nghị hồn ở Huế đã tìm cách ăn chặn hàng chục triệu bạc để cứu trợ. Đẹp mắt ở chỗ đã có can đảm, đã nhẫn tâm cướp tước tay miếng cơm manh áo của những người đang sống trong cảnh màn trời chiếu đất, đang rên xiết đau khổ. Cứ tin đi, nhà nước sẽ ếm nhem luôn, sợ làm ra lại đứt dây động rừng và bị thế giới cười chê, im đi là thượng sách. Trước đây thiếu gì vụ tương tự chỉ hơi xao động chút xíu rồi đầu cũng vào đây ếm ru bà ru luôn.

Cũng còn có pha đẹp mắt nữa: Hiện Quân đội Hoa kỳ trước khi rút lui đã giao lại cho Việt Nam nhiều loại quân cụ, vũ khí, căn cứ quân sự. Dân ta vì chưa có ý thức cao độ về tinh thần công lợi ai nấy chỉ nghĩ đến tư lợi vì thế khi vừa bước chân tới tiếp thu là đã sinh ra những cảnh hỏi của, mạt ai nấy lo thì nhau tháo gỡ khuân dọn về nhà riêng nào tháo kính, tháo quạt, tháo cửa, tháo tôn...

Thời ơi, muốn dân chủ phải có dân trí, mà dân trí minh như vậy thì còn nói gì nữa. Thế nhưng ai cũng ưa đến dân chủ. Thật quái gở.

Khỏi sợ mất trộm xe!

Nếu xe hơi hay xe gắn máy nào cũng lắp bằng số CHỮ NỔI đẹp như tranh sơn mài được ép, sơn, hấp bằng máy tối tân, vì quân gian không tự làm được bằng số giả chữ nổi. Giá rẻ bất ngờ. Xong ngay trong vòng mười phút. Cũng nhận làm bằng số nhà, văn phòng v.v.v. Hạng đồng hay nhôm sơn men, chữ nổi. VIỆT ANH 47, ĐL Lê Lợi Saigon ĐT 21455

Gãi Si

• GÃI SI

Ngồi rù gãi háng dài tấn tấn (Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

MAY MẮN

Chiều 15-11, Tổng Ngọc gặp báo chí, đã vênh mặt lên tuyên bố: "Ngoại viện bị giảm là 1 điều may mắn, 1 cơ hội tốt giúp chúng ta thức tỉnh, vùng lên trong tinh thần tự lực tự cường để thoát khỏi sự lệ thuộc viện trợ Mỹ, giành lại chủ quyền kinh tế".

Câu tuyên bố này hay lắm, nếu nó phát ra từ lỗ miệng của 1 Tổng Trường Kinh Tế của tân chánh phủ. Đàng này, người phát ngôn là Tổng Ngọc, một người đã ngồi ở chiếc ghế Tổng Trường Kinh Tế từ hơn 2 năm nay. Cho nên, nó càng hay lắm.

Người ta nói "cai trị là tiên liệu". Nếu cắt giảm viện trợ là một cơ hội tốt, thì mấy năm nay nhận viện trợ làm chi? Có ai bắt phải nhận viện trợ đâu?

"Cắt giảm viện trợ là một cơ hội tốt giúp ta thức tỉnh". Có nghĩa là từ trước đến nay, quý vị lãnh đạo quốc gia đã ngủ mê?

Ồ! Lãnh đạo mấy năm bây giờ phải đợi Mỹ cúp viện trợ mới có cơ hội thức tỉnh như vậy trong quá khứ, quý vị là đồ ăn hại hay sao?

"Thoát khỏi viện trợ Mỹ để dành lại chủ quyền Kinh tế", điều này có nghĩa là từ trước đến nay, dưới quyền lãnh đạo của quý vị, ta đã không có chủ quyền Kinh tế, nên bây giờ mới có dành lại.

Tuyên bố như vậy và ngồi được. Xin ngã nón bái phục quý vị.

GIÀU TO

Trước đây, số đi các dân biểu nghị sĩ tranh nhau xuất ngoại, không phải chỉ để du hí và buôn lậu. Một phần khác, mặc dầu chỉ xuất ngoại "rất đứng đắn", không buôn lậu, cũng có lời lớn. Vì khi xuất ngoại, quý vị dân cử được đổi đô la theo hối xuất 118đ VN ăn 1 Mỹ kim. Ví dụ xin đi 1 tháng, được đổi 1.000 đô, chỉ phải bỏ ra có 118.000đ VN.

Nhưng chỉ đi một tuần rồi về, vì đư còn thừa 700 đô dù đem đổi cho chánh phủ theo hối xuất 275đ, cũng lời một gấp đôi. Nay hối xuất dành cho quý vị dân biểu nghị sĩ xuất ngoại vẫn chỉ có 118đ, trong khi hối xuất cao nhất là 410đ. Thế là các ông bà lớn và dân biểu nghị sĩ xuất ngoại sẽ có lời gấp bội. Bỏ ra 118 ngàn, thu về 410.000, ai mà không ham?

BẢN

Muốn nói gì thì nói, rút cục Hạ viện đã tự hợp thức hóa tất cả 159 DB kể cả mấy DB đặc cử nhờ gian lận trắng trợn và DB trốn quân dịch ứng cử bằng giấy tờ giả mạo.

Hạ Viện pháp nhiệm 1 đã bàn, nhưng một năm sau mới lời cái đuôi bàn ra. Hậu sinh khả úy, Hạ Viện pháp nhiệm 2 bàn ngay từ lúc bầu cử, từ lúc hợp thức hóa. Chắc chắn tân Hạ Viện có nhiều hứa hẹn đối với đám ký giả chuyên viết lách nhảm nhí. Quốc Hội lưu nhiệm bản hơn Quốc Hội lập hiến. Hạ viện pháp nhiệm 1 bản hơn Q. Hội lưu nhiệm Hạ viện pháp nhiệm 2 lại bản hơn pháp nhiệm một. Đó là cái hướng đi rất hứa hẹn của đệ nhị cộng hòa.

Cả kê dê ngỗng

TẶNG LƯƠNG VÀ GIẢI NGŨ

Hai điều mà lính quan tâm đến nhiều nhất là lương lậu và giải ngũ. Lính nhà nghề thì nghĩ về lương. Lính không phải nhà nghề thì nghĩ đến chuyện giải ngũ. Bởi vậy, hai quả mà Nhà Nước tung ra, đều nhằm vào sự vuốt ve lính là vấn đề tăng lương và giải ngũ.

Nói đến chuyện lương của lính thì chán mớ đời. Ngày mà gia đình lính lục đục nhiều nhất là ngày lãnh lương. Mọi nghe, tưởng là một sự trái ngược. Lãnh lương thì vui mừng mới phải. Nhưng cứ mỗi lần lãnh lương xong, hai vợ chồng lính ngồi bàn cãi với nhau một lúc, là có một sự cãi nhau thật lực. Cũng chỉ tại vì tính toán giới tới đâu, cũng không thể làm những tính cộng, tính trừ và tính chia cho đủ số ngày trong một tháng.

Chồng, có món chi tiêu riêng của chồng. Vợ, có món chi tiêu riêng của vợ. Nhiều khi người chồng, với số lương lính, chi tiêu sai đủ cho riêng mình. Bởi vậy, vợ con mới treo niêu. Ấy thế là xảy ra màn khóc than, kể lể, nghe đến não lòng người. Đối thoại của hai chị vợ lính, ở một trại Gia Bình trong ngày đầu tháng, cũng làm cho chúng ta suy nghĩ...

- Đầu tháng lương mà sao chị khóc?
- Ấy, khóc cũng chỉ vì lương...
- Nghe nói, bao nhiêu lương lậu, anh ấy mang về đưa chị hết mà?
- Nào có gì đâu... chẳng bao giờ mang được lương về, mà chỉ mang có lậu về thôi...

Đối thoại về lương lậu thì nản thấy mẹ. Nhiều kẻ làm r phát so sánh về lương của lính khổ đỏ và lính Cộng Huê. Lính khổ đỏ, được đặt tên như vậy, là để đánh dấu những ngày chẳng vinh quang một chút nào, tức là ngày mà quan Đại Pháp còn chỉ huy quân ta. Ngày đó, lương của Hạ sĩ nhất được một ngàn chín. Nếu lấy giá gạo làm tiêu chuẩn thì lương chú Cai xếp vượt xa lương ở ông Thiếu tá bây giờ. Lương cai xếp, mua được hơn hai chục tạ gạo. Còn lương của ông Thiếu tá, mua được có hai tạ gạo mà lại phải cần thiếu một chút thì mới đủ. Như vậy thì làm sao mà không xảy ra những thâm kịch về lương lậu.

Tuy rằng với số lương khiêm nhường như vậy, nhưng tới ngày phát lương, cũng vẫn là một cảnh vui mắt. Không có một đơn vị nào tổ chức được những màn phát lương trật tự. Có lẽ đó cũng là truyền thống rất tốt đẹp của dân tộc Giao Chỉ. Làm cái gì cũng phải tranh dành. Cơm chưa ăn thì gạo còn đó. Lương không lãnh thì vẫn còn lương. Tiền đâu có chân mà đi đâu được. Nhưng không thể chờ đợi được. Chạm lãnh lương ngày nào là tiền lời vay nợ lại thêm một ngày. Phải lãnh lương sớm, thanh toán nợ nần để cho bớt được tiền lời ngày nào hay ngày đó. Chén lẫn nhau là vì vậy.

Chữ quốc ngữ của chúng ta là một thứ ngôn ngữ gọi hình. Phát lương, làm cho người ta liên tưởng tới phát chẩn, nghĩa là một sự bố thí. Chẳng nên trách lính chen lẫn nhau, mà chỉ nên trách ai đã sáng tác ra hai chữ phát lương.

Lính của nước Giao Chỉ đều khổ vì lương, đành chỉ an ủi nhau bằng một câu tục ngữ. «Trời sinh voi, trời sinh cỏ». Khốn nỗi, con người không phải là voi. Cỏ có sinh ra, mọc thật rậm rạp như một khu trù mật, cũng không thể nhai có mà sống được như voi. Hơn nữa, cỏ bây giờ cũng hiếm, vì cỏ còn phải dùng để nuôi ngựa, mỗi tuần phải để cho ngựa no để chạy đua trên trường đua, lấy tiền của trường đua dùng làm mặt phố. Con người thì phải sống bằng

gạo, gạo Mỹ hột tròn hay hột dài thì cũng được hết, miễn đó là gạo. Nhưng nếu ngân sách ngoại viện của Mỹ mà bị cúp, thì cũng chẳng còn hột dài, hột tròn, mà chỉ còn lại r thứ làm cho người ta lão đảo bước đi khệnh khạng như mắc bệnh hột xoài vì... đói.

Thấy lính than phiền về đồng lương quá yếu, Nhà nước bèn biểu diễn ngay r quả tăng lương. Đó là r «cả đĩa rếch» đánh thẳng vào mặt cái thảng bất mãn. Một lối trị bệnh rất hay. Đau ở đâu thì trị đó. Than phiền lương ít thì tăng lên nhiều chắc rằng sẽ hết than phiền. Nhưng mà có một điều lạ, cứ hề mỗi lần tăng lương, là lính lại tăng thêm r bước tới gần bà Cả Đợi. Kể từ ngày cách mạng thành công, tới nay là vừa tám năm, lính cũng được tăng lương ít ra là tám lần đúng vào số năm Cách Mạng và cũng đã bước tới gần bà Cả Đợi đúng tám bước chân.

Ấy thế là như một diêm báo trước, như tiếng cú kêu ở trước nhà, quạ kêu đầu ngõ, tin tăng lương đã báo diêm thế thắm. Tại sao lạ như vậy?... Được thêm tiền phải vui lên mới phải, mồm miệng phải cười tõe loe chứ, có sao lại buồn?... Chỉ tại cái thảng vật giá. Nhà Nước của chúng ta, làm việc gì cũng thích âm thầm mà làm, kể cả những việc quan trọng quốc gia đại sự, trái lại, việc tăng lương thì «trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã hay». Lương chưa thấy lính thêm được đồng xu nào, nhưng vật giá đã bắt đầu nhúc nhích. Đối thủ trong cuộc chạy đua của lương lậu là vật giá. Cái thảng vật giá, bao giờ cũng «đẻ pa» trước chân đã dài, cánh lại lớn, nên khi thấy bóng dáng đồng lương bước đi thì thảng vật giá đã cao chạy, xa bay, lên tới cao thẳm, tít mù tận chín tầng mây. Đuổi theo cái thảng vật giá ấy, thì đừng hòng đuổi kịp. Lần nào cũng thua tới cả hàng cây số. Vài lần thua như thế, bắt buộc phải đuối sức hụt hơi...

Nhiều người đã trách Nhà Nước, không hiểu sao lại cứ òn ào trong việc tăng lương. Chẳng có ích lợi gì mà cũng chẳng làm cho lính vui mừng. Cứ làm âm thầm dấu diêm thật kỹ, coi như một điều tối mật, có phải tốt hơn không. Thứ tưởng tượng tới ngày, lính lãnh lương ra, đếm lại số tiền, thấy dư ra hơn tháng trước vài ba ngàn bạc?... «Nói mừng còn có nỗi mừng nào hơn». Thảng vật giá chưa biết được thảng lương leo thang, nên vẫn cứ nằm ý ở mức cũ. Ấy thế là bữa cơm đầu tháng của lính, gia đình lính may ra có được một tí thịt, một tí cá, và nổi cơm được đầy, ăn tới no phưỡn bụng ra mà vẫn chưa phải cạo xoèn xoẹt. Nhưng Nhà Nước chúng ta đã làm òn ào lên mất rồi. Thảng vật giá lại chấp cánh bay. Thảng lương lại phải rạch đuôi. Thời thế là lại phải ca bài «xa cách muôn trùng».

Tăng lương là chuyện Nhà Nước. Mà tăng vật giá là công việc của lũ gian thương. Hai lớp người ấy, không dính dáng gì với nhau, trừ khi gian thương lại là Nhà nước thì thôi, huê cả làng. Lúc ấy, hết chuyện đề nói rồi.

Tin chánh thức được phổ biến òn ào là chuyện tăng lương. Lương sẽ được tăng từ hai ngàn cho tới bốn ngàn rưỡi. Đủ tiền để mua thêm một bao gạo Mỹ. Trong cái mục tăng lương, Nhà Nước của chúng ta có vẻ hơi táo bón phương sách. Tăng lương bằng tiền, tăng lương bằng thực phẩm phụ trội, rồi lại tăng lương bằng tiền. Đa số lính không ưa gì mấy thứ thực phẩm phụ trội, nên thấy tăng lương bằng tiền như vậy, cũng tiện việc chính phủ. Vì mấy thứ thực phẩm phụ trội, nói ra nó lì kỳ và rắc rối lắm. Cái thứ gì mà lại một nửa

hộp mỡ, một nửa hộp thịt gà. Muốn lãnh thì phải tìm được một bạn đồng minh. Có bạn đồng minh rồi, cũng không biết làm sao mà chia. Lại còn cái số thứ tự ghi trên phiếu. Mang phiếu từ đơn vị này tới một đơn vị khác thì đừng có hòng mà lãnh, vì không phải cùng một số thứ tự. Chú lính nào phải đi đơn vị khác, trong túi còn một ít phiếu lãnh thực phẩm phụ trội, thì coi như thí cô hồn. Bởi vậy, có nhiều người trong đó có cả kê hèn này, đành chỉ gởi từng xấp phiếu thực phẩm phụ trội, coi như một kỷ niệm, lâu lâu mang ra đếm và ngắm chơi. Trông xanh xanh; đỏ đỏ cũng vui mắt lắm.

Đầu đề của bài này là tăng lương và giải ngũ. Ấy thế mà nói về tăng lương mà cũng đã dài quá. Còn có r khúc ngắn đề viết về giải ngũ, bài viết chẳng cần xúng chút nào. Cứ y như r anh chàng thợ chân. Nhưng biết làm thế nào được, khi tăng lương đã được chính thức loan báo, còn việc giải ngũ vẫn chỉ ở trong vòng nghiên cứu, còn rất mờ mờ. Bài này viết có sự khinh, trọng là vì thế.

Nếu được trưng cầu «quân ý», giữa 2 con đường tăng lương và giải ngũ, sẽ chọn đường nào, thì có lẽ một phần đồng lính, đều đồng thanh đáp rằng, xin cho giải ngũ. Ở lính, nhìn vào tương lai, như nhìn thấy 2 chú lính Mỹ đen cời trần đánh nhau trong đêm tối.

Luật tổng động viên ra đời, ngay sau Tết Mậu Thân, đếm đầu ngón tay, sơ sơ mới có hơn ba năm. Chưa thấy có nước nào từng động viên lại dai và bền như thế. Đã có nhiều gia đình, có tới tam đại tông quân Châu nội mười tám tuổi, ông bố nó gần bốn chục và ông nội năm mươi sáu... Cả ba thế hệ khoác áo ka ki, sống chung trong một đại gia đình rất đẽ huê.

Những lúc về sau này, vì làm phát cấp bức, nhất là việc đào tạo sĩ quan có tám tháng mau quá, nên việc thăng cấp từ chánh quân tới chuẩn oái, tự nhiên khựng lại. Kể nào muốn thăng cấp chuẩn oái, nếu không muốn truy thăng, thì lại phải theo học rất nhiều khóa học, được vẽ ra như vẽ rồng, vẽ rắn thêm chân. Còn kê nào không theo học thì có quyền dậm chân tại chỗ. Mà con số không chịu đi học này thì lại chiếm đa số. Ở những cấp dưới lại cứ thăng lên vu vơ.

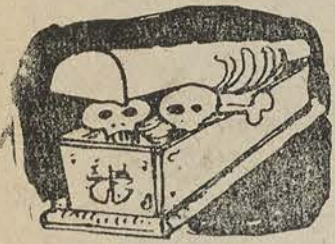
Bởi vậy, quân đội Giao Chỉ của chúng ta có tương lai không còn lính, mà chỉ gồm toàn Chánh Quân. Cũng như các đảng Dùi Cui bây giờ, không có lính mà chỉ có thầy Đợi. Một quân đội chỉ gồm có Sĩ quan và Chánh Quân, sẽ là một quân đội mạnh nhất Đông Nam Á.

Các đảng dân biểu và nghị sĩ khả kính của chúng ta cũng đã bàn tới việc giải ngũ cả mấy trăm ngàn quân. Nhà Nước chúng ta chống đỡ bằng chiêu thức tăng lương, có mục đích là «tha hút những thành phần ưu tú phục vụ cho quân lực». Chương phong của lập pháp và hành pháp choáng nhau, gây nên những cảnh trời sầu đất thảm. Phần thảng lợi có vẻ nghiêng về phía lập pháp, vì hành pháp có vẻ hơi tham lam. Muốn vững về kinh tế, lại còn muốn duy trì một quân lực «càng đông càng vui». Chương trình cứu gỡ là đưa lính đi làm kinh tế, có vẻ gượng gạo, khó áp dụng. Lập pháp, nếu cứ giữ vững ý định giải ngũ bớt lính. Còn có chưa đầy hai năm nữa, sẽ bầu lại bán phần Thượng Viện, biểu diễn một phát thật đẹp, đó cũng là sửa soạn cho ngày tuyên thệ vinh quang đó vậy.

ĐỀ HỨC CÀN

**Con Ong đến tại chỗ điều tra và phát giác vụ án bí thảm nhất lịch sử...
- Có cả chục nàng trinh nữ đọc Q14 bị con quỷ 35 phá nát đời hoa**

**Đọc
ma?**

Cái khó của tờ tuần báo, là phải lo tìm kiếm đề tài độc đáo, để trình bày, những biến cố mới tinh, nóng bỏng, mà các đồng nghiệp nhật Báo chưa hề khai thác. Trong tinh thần thi đua, của toàn bộ phái viên Con Ong nhân đợt vùng lên, ra mỗi tuần hai kỳ, các ký giả Con Ong đã không quản ngại tốn kém xông đi khắp tứ phương và xục xạo lắng nghe tiếng kêu than uất nghẹn của người dân, sống xa thú đồ đang bị kềm kẹp một cổ 4 tay năm trông!

Và sự nỗ lực đó đã được đền bù, bằng loạt điều tra này nữa, độc xong, cả nước sẽ giật mình. Riêng 2 ông Trương Nguyễn khoa Nam (SD7) và ông Trương Ngô quang Chương (QB4) thì giật mình xong rồi nên gấp rút ra lệnh điều tra tức khắc.

Nhân một chuyến đi dọc Quốc lộ 4, đường từ Saigon về Miền Tây, phái viên Con Ong, ngồi xe đò, như các hành khách bình dân khác. Chiều Chủ nhật 14-11-71, khi thấy cảnh đẹp tại Cầu Hòa Khánh, nhà báo ghé xuống vô quán nước ngồi... nghe dân bàn tán để biết sự tình. Đột nhiên có một ông lão, thờ dài than vãn — khi thấy một xe đò phóng qua, trên xe có đảng Quan Năm mang tên X, trạc 40 tuổi hơn —

Lão nói: "Thật trên đời lão 68 tuổi, chưa gặp cha nội nào 35 đến cỡ Quỷ Râu Xanh như cái thằng cha quan năm, đóng ở bốt 23 gần xã Mỹ Thành. Thấy đề tài lạ, nhà báo lân la hỏi thăm, thì... cả bàn ăn đều xúm nhau kết tội ông Quan Năm nói trên chuyên « đớp » gái trinh. Và hiện có ít nhất là một tiểu đội các nàng thân nữ 16, hay 17 tuổi còn nguyên trinh tiết đã bị Con Quỷ hữu quyền hãm hiếp!

— "Làm sao, có một nhân chứng là nạn nhân của ông Quan 35 — đeo lon Quan năm đó chứ? Nhà báo lên tiếng và liền đó, một nhà giáo dạy trường làng, còn trẻ và có vẻ còn nhiệt huyết đã sốt sắng hướng dẫn nhà báo đến mục tiêu. Một xe lam được mượn riêng đi tới Ấp An Hòa I, xã Mỹ Thành, Quận Cái Bè (Định Tường). Trên xe, nhà giáo no vừa phân nộ vừa hân hộc cho biết: "... khổ một nỗi là các nạn nhân dân quê mùa đốt nát nên thấy Quan Năm là ngán rồi."

Do đó, trong số 11 nạn nhân chỉ có một bé tên là Phan thị Dế 17 tuổi ở Ấp An Hòa I, là dám khởi tố. Nhưng lại bị bưng bít, vì áp lực Quan Quyền.

**VÌ CON GÁI BỊ PHÁ TRINH
CHA GIÀ ỨC HỌC MÁU CHẾT TƯƠI**

4 giờ chiều Chủ Nhật 14-11-71, mưa thỉnh linh. Đường lầy lội trơn trượt. Nhà báo đến căn nhà nằm nép mình sát quốc lộ 4, cách cầu Xã Mỹ Thành 100 thước, cách bốt số 23 lối hơn 1 cây số (nơi xảy ra vụ... phá hoại đời trinh nữ của Bé Dế).

Vừa vô nhà, chúng tôi thấy cái bàn thờ, có hình ông già quắc thước khôi nhang nghi ngút, chứng tỏ ông ta mới lìa đời. Trước mặt tôi là, bà Phan văn Thảo, vợ của ông già vì thấy con bị phá trinh quá bạo tàn, nên đã học máu chết tươi. Bà Thảo là mẹ đẻ của nạn nhân. Nạn nhân

có khuôn mặt ngọc ngà, xanh xám, mũi cao, mắt long lanh, với nhiều vẻ đẹp lai tây phương. Bên cạnh là chị một nạn nhân tên Phan thị Dung, người đã chứng kiến màn bất cóc thảm sâu, xảy ra giữa phần đất an ninh 10000.

Cô Phan thị Dế còn quá xúc động và quá bẽn lẽn nên nhà báo phải đề nữ phái viên Z.Z phỏng vấn. Bất thần, nạn nhân oà khóc nước nờ. Nà báo bị cảm xúc mạnh và ngồi lặng đi trong cảm giác thật khó tả.

Nạn nhân vừa sụt sịt, vừa khóc — như trận mưa phùn đang đổ xuống, chốc mà tòn nghẽn nân có lũng lỗ chỗ... nhiều nơi... Em bé 17 tuổi, cúi mặt gục xuống 2 đầu gối — và nhất định không cho chụp hình thay vì cả nhà em đều sẵn sàng để nhà báo hành nghề. Em kể rằng: "Sóng gió mờ đầu từ chiều hôm ấy... em đang xúc lúa, vì nhà sát ven đường nên sắc đẹp em bị lọt vào mắt 2 ông quan Ba đeo tên Ph. và Kh. bên vai có con số 7

Lúc đó, khoảng 7 giờ tối, 2 ông Quan kể trên, đậu xe lại, vô thẳng nhà em, đi theo có 1 chú Mèo còi trần trụi trực. Cả 2, ra lệnh cho em phải đi mua rượu về để họ thiết đãi cổ vắn Mỹ. Hai quan có lon, có súng kè kè, có xe đép có lính đứng gác ngoài, mà sai 1 thôn nữ, thì... ông nội ai mà dám trái lệnh. Khi em leo lên xe đép để thi hành lệnh Quan, thì chị Phan thị Dung, 32 tuổi, vì thương em gái bé bỏng, đòi đi theo em. Quan Kh. quát lớn: "Coi chừng cho lính vô công tay nhà chị này ngay bây giờ «tôi là sĩ quan, đầu có lam tày»."

Rất may, sau 10 phút, rượu về cả 2 quan An Nam và 1 cổ vắn Mỹ còi trần bù khú, nhậu nhết, còn Bé Dế phải đứng hầu rượu.

Xong rồi quí quan ra về. Cả nhà thờ phào thoát nạn. Nhưng bão tố đã hình thành, vì.

**ĐÊM DÂM LỆ... THỜI RỜI
CÒN ĐAU ĐỜI TRINH NỮ**

Vài ngày trôi qua, tới chập tối 21-9-71, vẫn 2 quan Ba Ph. và Kh lại ào ào phóng xe đến và rầm rộ, với súng ngắn, súng dài xô vô nhà bé Dế. Khác với lần thứ nhất, quí quan hò hét uy hiếp tinh thần khờ chủ rằng! "Có một tên Vi Si, bị Bốt 23 bắt sống đã khai lung tung cho em Phan thị Dế. Vậy, em hãy đi gặp lên trình diện Đại Tá. Có gì phiền toái, tui anh sẽ can thiệp dùm cho". Một lần nữa, người chị tên Dung lại chấp tay lạy van xin để sáng mai, đi đầu cũng được, còn giờ đi, tối rồi, tội nghiệp thân gái 17 tuổi. Lập tức, bà Dung bị xét căn cước tại chỗ, rồi bị thả luôn.

Thấy om xòm bà Căn ở láng giềng, liền gia 132 chạy qua xin để cho 1 em nhỏ, con của bà là thằng Xích đi theo với Bé Dế lên trình Đại Tá. Nhưng bà Căn cũng bị tịch thu Căn Cước và dọa sẽ được lên phòng điều tra hỏi thăm sức khỏe.

Làm sao chống trả nổi quí quan to Bé Dế phải lên xe đép vào lúc 8 giờ tối... 10 phút sau, vào tới bốt 23. Bé Dế được đưa tới gặp một ông lớn còi trần mà 2 quan Ph. Kh. gọi ông là Đại tá. Bé run sợ, trước cảnh lính tráng, súng ống lu bu khắp nơi. Bé được Ông còi trần đến sát bé rồi nắm tay Bé rất triu mến. Ông nói thì thào vào tai Bé rằng: "Đề đừng có ngán Anh mời Dế vô coi Ti vi thôi mà". Bé bàng hoàng khi nhớ đến lời 2 quan cho biết là có Visi khai ra mình. Bé chưa dám ngó thẳng ông còi trần. Và... đúng lúc đó, ông xô Bé vô căn phòng tối, có Ti vi đang chiếu hình toàn tây đấm đánh đàn. Bé đang hoang mang — Chưa biết phận mình, rồi sẽ ra sao, thì... Cái ông còi trần kêu là đại tá, không hiểu, từ cửa nào đi vô bao giờ — mà... bé thấy ông ta ngồi sau lưng mình thì phỉ phò sặc mùi rượu. Hai tay ông xoa dài từ vai bé, chạy thẳng đến đùi

Bé. Bé thở mạnh và bật khóc khi vụt quay lại thấy ông còi trần — nay lại... thêm cả còi trường.

— Trời đất cha mẹ ơi! — Bé Dế ôm mặt rú lên trong giọng hãi hùng của tuổi thơ và kẻ tiếp:

— Ông ta trần trường ghi lấy Châu. Ông kéo quần Châu, Châu ngồi thụp xuống đất ôm chặt bụng. Ông kéo áo Châu và cả 2 tay ông đưa thẳng vào ngực Châu. Châu đang úp đầu xuống đất, thì lại thấy 1 tay ông vòng qua lưng Châu, rồi thọc tay vào quần, nâng bổng cái mông Châu lên, Châu vẫn rầy rụa... Ông trần trường lại thọc tay từ ống quần thọc lên đùi Châu. Châu khóc thét và la lớn, ông ta vặn Tivi — nhạc âm ỹ lẫn át hết cả — Và...

— Làm sao nữa? ! Nhà báo hỏi, mà cô bé chỉ khóc dòng: "Ồi cha ơi, cha chết vì con cha ơi. Ổi mẹ ơi, con chết mất mẹ ơi!"

Bà Mẹ khóc theo nói: "Cháu phải trốn lên ở nhờ nhà bà con tại hẻm phần Bến Vân Đồn — vì, liên tiếp có đủ loại người của ông Đại tá đến dọa dẫm, đòi bản, đòi đốt nhà và hôm qua lại xuống giọng hẹn bồi thường..."

— Nhưng cái chết của chồng tôi và sự điên dại của con tôi... sẽ không thể nào bỏ qua được vụ này. Bà Phan thị Thảo mẹ đẻ bé Dế đã kết luận như vậy.

**SAU QUAN NĂM
ĐẾN QUAN BA LÂM CÚ SÁI NHỊ**

Sau cơn bão tố phũ phàng, nát tan đời hoa trong trắng của nàng thôn nữ họ Phan, ông quan năm thoát y 100 000, gọi 2 quan Ba đàn em, ra lệnh:

"Trả con bé này về, tụi mi kiếm 5 đầu mà ra con Bé thơm thì thật thơm mà cứng đầu quá ta. Nó đập tao tức cả bụng nê!" Vừa dứt lời Quan Lớn cười khoái chí, ôm lấy em bé vuốt ve: "Nếu Dế bằng lòng tui sẽ cưới em..." Bé Dế thút thít khóc và tự nhiên nói đại rằng: "Tui sắp sửa lấy chồng... Tui chết mất!"

Thế rồi, trên đường từ Bốt 23, Quan Ba Kh còn tiếc rẻ của trời đã tạt vô bụi chuối, rồi đuổi quan Ba Ph. xuống chiếc xe đép đi phía sau để... hưởng thêm một cú «sái nhị» làm cho bé Phan thị Dế toi bời hoa lá. Nạn nhân lè ra cũng đành ôm hận đến ngàn đời. Song vì cái chết của cha theo giấy khai tử số 3461BTS, do trưởng ấp Huỳnh văn Truyền và xã Trưởng Hồ .v. Thảo ký nhận nên khổ chủ đã nhờ 1 giáo viên khởi tố vụ này. Bé Dế được bác sĩ khám nghiệm, Nội vụ đưa qua QCTP Định Tường, nhưng đã nhiều ngày trôi qua câu chuyện kể như sắp chìm xuống. Phái viên C.O đã dành trọn 1 ngày điều tra và xác nhận Quan Năm, đã hành động rất nhiều lần, song không ai dám hé răng.

Vì người dân khổ khổ, vì nhân đạo và vì phước đức cho con cháu sau này, Nhóm Con Ong trang trọng báo động với Trương Sư Đoàn 7 và Trương Quân Đoàn 4, hãy gấp rút điều tra cho ra ánh sáng.

— Vai chính, Quan Năm X. Thuộc T.Đ 12. Vai ma cô đã man nhất là Quan Ba Kh. và đồng lõa là Quan Ba Ph.

Nơi xảy ra: Bốt 23 Nơi làm «quả sái nhị» tại bụi chuối phía trái thuộc phần đất Mỹ Thành. Hồi nhà nạn nhân: Bà Phan thị Thảo, mẹ của bé Dế — Ấp An Hòa I, Mỹ Thành!

Nhóm C.O sẽ theo dõi điều tiến của vụ này và rất mong các nàng trinh nữ đọc Quốc lộ 4, hãy can đảm lên tiếng để nhà báo quyết tiến đến cùng, hàng giúp cho bao nàng thôn nữ khỏi tan nát cuộc đời.

BỘT GIẶT HÓA HỢP

MỘT SẢN PHẨM NỘI HÓA ĐÃ NỔI TIẾNG

Quý bà hãy thử dùng 1 ký bột giặt NET để so sánh với 1 ký bột giặt ngoại quốc. Quý bà sẽ thấy dùng bột giặt NET là tốt nhất và lợi nhất.

Bột giặt NET gồm nhiều hóa chất giặt tẩy chọn lọc, do kỹ sư và chuyên viên lành nghề nghiên cứu, lập công thức và điều khiển sản xuất tại một nhà máy tân tiến ở khu Kỹ Nghệ Biên Hòa.

Văn phòng: VIỆT NAM TÂN HÓA PHẨM CÔNG TY
38, Nguyễn Trãi Saigon — Điện thoại: 38.247

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

MẤY CHÚ CỜ HUÊ VỖ MẶT

Các cụ Annamta thừa xưa vẫn thường nói: ở đời chẳng có đại nào giống cái đại nào!

Lúc này, xét kỹ ra thì thấy cái đại của mấy chú Cờ Huê rõ thật chẳng giống ai.

Gần đây, các chú thường khoe « đánh bóng bàn » hay lăm, tài lăm, móc nối được với các Sinh sáng Bắc Kinh là sẽ yên nhà lợi nước, khắp thế giới sẽ em ru bà ru đến nơi rồi! Bởi vậy các chú mới đạo diễn ngầm cho các sinh sáng Bắc Kinh về ngồi trong LHQ, và đuổi khéo các sinh sáng Đài Bắc ra!

Rồi khi các sinh sáng Bắc Kinh khênh khạng tới phòng họp, các chú Cờ Huê vội vã khăn áo chỉnh tề đứng ra tiếp rước, bốc thơm nâng bi om sòm. Nhưng trông thế là các sinh sáng sẽ lịch sự cấp lễ, cũng bốc thơm nâng bi lại mình để cho Xếp ngồi ở Bạch Cung được nở mũi phát, và hi vọng đếm thêm được tí phiếu trong kỳ bầu cử năm tới!

AI dè vừa đang bốc thơm, nâng bi xong, sinh sáng họ Kiều đã phom phom lên diễn đàn, rêu ngay Cờ Huê ra mà chửi bâng thích!

Không biết mấy chú Cờ Huê có nghe và hiểu được những câu « Tui hà má! Ma ni cu pi! » hay không, nhưng cứ theo như các bản tin ngoại quốc, thì các chú Cờ Huê nhà ta đã tìm cá mặt, trong lúc Kiều sinh sáng xỉ xô xỉ xào trên máy vi âm.

Hình như có người còn nghe lóm được mấy chú thì nhăm nhăm đại khái: Gát đem! Tụi nó xô lá quá chừng! Minh cứ tưởng là dụ được chúng nó, té ra là nó lợi dụng mình để chửi vỡ mặt mình. Tụi da vàng khó chơi thiệt! Gát đem!

ĐỨC TRẦN LEO THANG

Cách đây cả năm trời, báo chí Annamta đã từng nhiều lần loan tin sắp có giấy bạc « Một Xín » ra đời để giúp cho dân được no cơm ấm áo. Nhưng cứ mỗi lần loan là một lần bị cái chính, bị thanh minh thanh nga. Lần nào cũng có một xếp đem tiền nhẩy ra thế sống thế chết là không có cái chuyện giấy bạc « Một Xín ».

Bây giờ, đúng một phát, chính các ông Nhà Nước lại xi ra cái tin sẽ phát hành giấy bạc « Một Xín » cho đồng bào xài chơi trong lúc hàng hóa sắp ế hẻ, rẻ rẻ, tràn trề...

Chỉ có hơi khác một chút là trước kia nhà báo phóng đoán giấy bạc « Một Xín » sẽ in hình Lê Lai cứu chúa, thì bây giờ được biết là giấy bạc « Một Xín » sẽ in hình Đức Trần Hưng Đạo. Như vậy là từ « Năm Bóp », lên « Một Xín » Đức Trần của chúng ta sẽ leo thang một chầm phần chầm em ỏi! Cuộc leo thang này chắc chắn sẽ có nhiều cái lợi.

Cái lợi trước hết là mấy anh em quân, công, tư, lao, lãnh tiền khỏe ru, chỉ đếm tiền vài tờ là xong, nhét vào ví vẫn xếp lếp, chẳng thẳng «mồi» nào biết mà trở tài thôi.

Về phía kho bạc và các nhà băng thì tiết kiệm được vô số: tí dụ như cứ hai nhân viên đếm tiền bị giờ chỉ cần có một, cứ hai kho chứa bạc bị giờ cũng có thể bớt đi một. Nếu có buồn chẳng, chỉ là mấy anh trợ phú gian thương hoặc tham nhũng, sau mỗi chuyến áp phe hốt bạc ngon lành, mấy anh ngồi ngắm chồng bạc thấy nó không cao bằng đạo nọ, chắc là mấy anh không lấy gì làm sướng con mắt lắm!

HỐI XUẤT 118 MUÔN NĂM

Coi vậy mà Nhà Nước cũng thật là chí lý khi định lại các hối suất 410, 275 và 118. Phải rồi, ai bảo Mèo cúp bớt viện trợ làm chi, đã thế mình phải nâng hối suất lên rõ cao, gấp đôi gấp ba trước

cho hàng hóa nó đắt đỏ thật lực đi, tự nhiên dân chúng mình hết thêm xài đồ Mèo nữa thế là hàng Mèo sẽ ế thu ế chảy ra, mấy anh tư bản Mèo sẽ chết đói nhăn răng! Có thể mấy anh ấy mới biết thân, tự hậu sẽ chừa cái thói đòi cúp viện trợ.

Nhưng riêng cái khoản đòi tiền công du xuất ngoại của các ông lớn Annamta, nhất là của mấy sừ riêu bản nghị ngòm, chuyên viên mua xú cheng xỉ lúp, xúc cù là Nhật, lịch play boy, thì nhất định là phải giữ ở mức 118 rồi.

Phải làm như thế để khuyến khích phong trào công du xuất ngoại, để toàn dân thêm khoái dân chủ, và kỳ bầu cử tới sẽ ùn ùn nhả ra tranh cử sẽ uỳnh nhau vỡ đầu để được làm riêu bản nghị ngòm với hi vọng được công du xuất ngoại với hối suất 118 chứ!

Đây cũng là một cách trả đũa xứng đáng đối với chính sách ngoại viện keo kiệt của các đàn anh Mèo, để các đàn anh có ức thì cứ cúp mẹ nó tất cả đi, tụi này cóc cần, tụi này càng sớm có cơ hội tự lực tự cường mà!

ĐAU PHẢI LÀ BÁNH VẼ

Sau khi nghe Thông điệp của Đức Dzua vì cách mạng kinh tế xã hội, ông thầy Thiện Hoa ở chùa Ấn Quang đã tỏ vẻ nghi ngờ...

Da, không phải vậy đâu, bạch Thầy! Bánh thiệt đấy, không phải bánh vẽ đâu.

Có điều chiếc bánh này, cũng như nhiều chiếc bánh trước đây, không khéo lại có hai đầu. Một đầu rất thơm ngon, bùi, ngọt đượ vào là «mập» ra trông thấy. Còn một đầu thì khô không khốc, rắn như đá, ngoạm một phát không chừng gãy bổ nó mất răng.

Bạch thầy! Cái đầu bánh thơm ngon kia luôn luôn được dành cho gian thương và tham nhũng. Còn cái đầu bánh khó nuốt đắng này bao giờ cũng được trao cho dân đen, nói trắng ra là quần nhân công chức, tư chức, lao động, buôn thúng bán bưng chúng con đây ạ!

Vậy thì xin thầy làm ơn rút lại cái «bánh vẽ» của thầy dùm, kẻo Mèo nó cười hô hố đấy!

VIỆN HẠ BỘ THEO SÁT

CHỦ TRƯỞNG THẮT LUNG BUỘC BỤNG

Ngay sau khi có tin viện Thượng bộ Mèo làm khó để cường quốc Anamta bằng toán tính cúp đô la viện trợ, dư luận toàn quân toàn dân Giao chỉ sôn sao thấy rõ. Đặc biệt nhất là viện Hạ bộ Giao chỉ. Vì là vừa được bầu xong, đa số các đảng tân đại diện khả kính của viện ta đều nóng lòng thu vốn về gấp gáp, nên trước tin Mèo nó dọa «cúp» thầy đều lầy lăm hãi quá. Chỉ sợ nhà nước không có tiền trả lương đủ cho mình thì bỏ mẹ cả. Rồi từ cái sự lo thay nhà nước thiếu tiền đó, các nhà đại diện đáng tôn kính này vội vàng hợp thức hóa lẫn cho nhau tuốt luốt, không sót r vị nào, kể cả những bộ đang bị nhà nước truy tố về tội sai giấy tờ giả mạo, những bộ ăn gian phiếu r cách trắng trợn nhất, vân vân... Vì tất cả đều ngại rằng nếu phải bầu lại một vài «ghế» thì sẽ làm hao phí tiền bạc của nhà nước đi, hoài lăm. Chỉ bằng cứ để nguyên bằng như vậy cho nó vui vẻ cả, mà còn được tiếng là biết vâng lời bề trên bằng chủ trương thắt lưng buộc bụng rất sát.

ANH HÙNG

Trong màn hợp thức hóa com lê cà vạt của viện Hạ bộ vừa rồi, vui nhất là trường hợp của 2 đảng đại diện Hồ Uyển và Lê chí Hiếu, Trước đó ai cũng định ninh 2 bộ này thế nào cũng bị đá văng khỏi nhà hát tây là cái chắc, vì tội lỗi rõ ràng quá.

ĐA DANH cầm tròn

Nên khi trường hợp của họ được lời ra trước khoáng đại để đi tới quyết định dứt khoát, cả 2 bộ đã diễn xuất chung r đường năn nỉ rất thương tâm. Bộ Hồ Uyển thì tả oán bao nhiêu gia tài sự nghiệp đã dốc tuốt vào việc tranh cử rồi, bây giờ nếu bị đuổi sỏ thì cả gia đình chỉ có nước xách bị gậy đi ăn mày thôi. Nghe câu tả oán lăm li như thế thì đến thánh Ma hồ mễ cũng phải mũi lờn hướng hồ là những con người mình phải xác thật! Nên Hồ ta bèn được thông qua cho ở lại tiếp tục màn việc ăn lương. Mừng quá bộ Hồ Uyển vội chấp tay xá dài khoáng đại đủ 3 lạy, miệng thì lăm bầm khấn rằng: Lạy này là lạy cụ Thánh Trần, lạy này là lạy đạo bùa bát khà, còn lạy thứ ba này là để tri ân tấm «bát bô» sẽ cho em xuất ngoại kiếm chút cháo về sau...

Riêng bộ Lê chí Hiếu thì không hèn quá như thế. Mặc dù trước đó bộ cũng đi r đường tả oán lăm li thông thiết và kèm thêm mấy giọt nước mắt nước mũi đầy, nhưng ngay sau khi vừa được ở kẻ cho phép ngồi lại xong, bộ bèn hùng dũng tuyên bố r câu xanh đờn: « tui quyết ăn thua đủ mí li những thằng mưu toan hãm hại tui. Tui sẽ bản thầy mẹ đứ đứ nào làm tui lo sỏn dái suốt cả tháng trời này! »

Nghe nói sau khi nghe được câu hăm dọa để sỏ trên của ông tân đại diện, « kẻ mưu toan hãm hại » là ông nhà nước bên rết quá, vội tả lỏ phôn xin lỗi ông đại diện dứt lứi nhưng tới giờ phút này dường như Người vẫn chưa vừa lòng, quyết ăn thua đủ với ông nhà nước bằng cách xung phong tự nguyện xin gia nhập khối... bao thờ, Anh hùng đến thế là cùng.

ÔNG THUẾ VỤ COI CHỪNG

KÈO BÓN CŨ SOẠN LẠI THÌ NGUY

Mấy bữa tuần rồi ông Thuế vụ nhà nước lại cất tiếng lập lại lời than thở cũ mèm, là hiện giờ mấy bộ to đầu trốn thuế ghê quá. Nhân viên thuế vụ không tài nào sỏ mó được những đồng tiền thuế của một số nhà hàng, hãng buôn cỡ bự (hoặc những nhà sỏm cao ốc đồ sỏ mười mười lăm tầng lầu... vì nó vốn là vật sỏ hữu của những ông quan to quyền lớn, những ông đại diện ở Thượng Hạ Bộ, hoặc của những ông tương ông tá thiệt ra lừa không. Sỏ vô có mà cụt tay mất mạng như chơi

Tuy nhiên than như thế xong, có lẽ cảm thấy cũng hơi hèn, nên ông thuế vụ bèn phụ chú luôn r cái đuôi vô thưởng, vô phạt, là nếu tình trạng khốn kiếp này không được cải thiện thì ông sẽ lập bằng danh sách những đứ to đầu trốn thuế rồi công bố cho cả nước xem chơi cho biết tay, ghê thế!

Bọn C.O vừa mót cười lại vừa lo thay cho ông thuế vụ trước câu hăm dọa kể trên của ông. Vì tâm lý người đời bao giờ cũng thế những anh tra hăm dọa bằng mồm thì thường chỉ là hăm dọa suông, ít khi thực hiện được một cách cụ thể. Một cười là ở chỗ đó. Còn sỏ dĩ bọn C.O lo thay ông thuế vụ cũng không phải không có nguyên nhân. Đánh rằng ông chỉ tra hăm dọa suông chứ ít khi dám mó để ngựa thật, nhưng bọn gian thương trốn thuế ở nước này lại toàn những người đứng đắn cả, ít thích sự nói dỏn, nên họ tra nòi giận bắt từ lăm. Chả thế mà năm ngoái chính ông Thuế vụ mời giá vô hăm hờ công bố công cha tên tuổi họ tí tí, mà cái sỏ Thuế Vụ đường Hàm Nghi đã tư đứng nổ cái đùng đó thôi. Kháng lỏ sao được cả?

Quản lý HOÀNG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 800đ.